

EVALUERING AF NYE SPILFORMER I DHF

Midtvejsevaluering

Rapport / September 2022

Maja Pilgaard

Idrættens
Analyseinstitut

EVALUERING AF NYE SPILFORMER I DHF

Titel

Evaluering af Nye Spilformer i DHF. Midtvejsevaluering

Forfatter

Maja Pilgaard

Øvrige bidragydere

Cecilie Rohde Andersen, Christina Lyngholm, Lucas Balleby & Andreas Nygaard

Rekvirent

Dansk Håndbold Forbund

Layout

Idrættens Analyseinstitut

Forsidefoto

Lars Møller

Udgave

1. udgave, Aarhus, september 2022

ISBN

978-87-93784-80-2 (pdf)

Udgiver

Idrættens Analyseinstitut

Frederiksgade 78B, 2.

DK-8000 Aarhus C

T: +45 3266 1030

E: idan@idan.dk

W: www.idan.dk

Gengivelse af denne rapport er tilladt med tydelig kildehenvisning.

Indhold

Indledning.....	6
Metode.....	7
Status på Nye Spilformer - Resumé.....	8
Indførelse af ulige frem for lige årgange til og med U19	11
Den aktuelle udvikling af antal spillere.....	11
Trænernes oplevelse af ændringen fra lige til ulige årgange.....	13
Spillernes holdning til at være førsteårs- vs. andetårsspiller.....	15
Opsummering på ulige årgange	17
Valg af boldstørrelse til ulige årgange	19
Trænernes vurdering af boldstørrelser	19
Spillernes vurdering af boldstørrelsen.....	21
Opsummering på valg af boldstørrelse	23
Indførelse af kortbane til U9 og U11	24
Trænernes holdninger til kortbane.....	24
Spillernes holdninger til kortbane	30
Opsummerende om kortbane	31
Ændrede regler om målvogter, igangsættelse af spil og antal spillere på holdkort.....	32
Opsummering om antal spillere på holdkortet	34
Afskaffelse af U15 DM	35
Trænernes holdning til afskaffelse af U15 DM	35
Spillernes holdning til afskaffelse af U15 DM.....	35
Opsummerende om afskaffelse af U15 DM	37
Håndboldspillere synes, det er fedt at gå til håndbold	38
Fællesskabet er afgørende - uanset niveau	39
Fokus på 'at vinde' stiger med alderen.....	41
Niveau	43
Spilletid til alle.....	44
Spillernes udsagn om forskellige temaer.....	45

Indledning

Dansk Håndbold Forbund (DHF) har fra 2019 indført en række ændringer i ungdomsrækkerne med det centrale formål at sikre en mere aldersrelateret træning, som optimerer spiloplevelsen og udviklingspotentialer hos børn og unge. Foruden en intention om at øge spillernes tekniske kompetencer, er fokus på at bremse tendensen til frafald i ungdomsårene og øge motivationen for at fortsætte med håndboldspillet i 13-19-årsalderen og i næste fase helt ind i seniorrækkerne.

Fra sommeren 2019 har DHF indført følgende ændringstiltag:

- Indførelse af ulige frem for lige årgange til og med U19
- Indførelse af enkeltårgange frem for dobbeltårgange til og med U9
- Ændret spilleform, så U9 og U-11 spiller på kortbane (U11 fra sæson 2021/2022)
- Valg af boldstørrelser til de ulige årgange
- Ændrede regler om målvogter, igangsættelse af spil og antal spillere på holdkortet. (Evalueringen kigger primært på reglen om maksimalt ti spillere på holdkortet i U13)
- Afskaffelse af U15 DM.

Foruden disse seks overordnede ændringstiltag, har DHF også justeret på spiludviklingsreglerne, så det er muligt at benytte kompensationsspillere.

Evalueringen af ændringstiltagene har til formål at undersøge, hvorvidt ændringerne skaber øget kvalitet og motivation i både træningen og i kampe, som i sidste ende leder til øget fastholdelse af spillere på ungdomsårgangene. Dette fokus kræver dog et vist tidsperspektiv og vil derfor først være centralt i slutevalueringen, som foreligger medio 2023.

Nærværende midtvejsevaluering, som er en opsummering af den foreløbige løbende evaluering, skal primært sikre, at eventuelle utilsigtede og/eller u hensigtsmæssige opstartselementer bliver justeret med henblik på en fuld implementering af 'Nye Spilformer' primo 2024.

Midtvejsevalueringen samler således op på resultater fra 2020 og 2021 og viser de foreløbige reaktioner og input fra trænere og spillere. Rapporten er bygget op som afgrænsede afsnit med fokus på hver af de ovenstående seks nævnte ændringstiltag.

Metode

Midtvejsevalueringen er baseret på et mixed method design bestående af spørgeskemaundersøgelser blandt U9- og U13-trænere i sommeren 2020 samt til børne- og ungdomstrænere på samtlige årgange fra U9 til U19 i efteråret 2021. Efteråret 2021 bød også på et spørgeskema til spillere på alle årgange fra U9 til og med U19.

Tabel 1: Oversigt over antal trænere i spørgeskemaundersøgelsen fra efterår 2021

Årgang	Antal trænere	Pct.
U9	135	10,73
U10	42	3,34
U11	355	28,22
U13	306	24,32
U15	229	18,20
U17	110	8,74
U19	81	6,44
Total	1.258	100

Antal unikke trænere: 967. (Da nogle er træner for mere end én årgang, hvorfor totalen ender på 1.258 i tabellen.)

Tabel 2: Oversigt over antal spillere i spørgeskemaundersøgelsen fra efterår 2021

Årgang	Antal spillere	Pct.
U9	20 ¹	0,40
U10	125	2,22
U11	1.345	23,98
U13	1.386	24,71
U15	1.202	21,43
U17	862	15,37
U19	669	11,93
Total	5.609	100

Dertil er der gennemført fokusgruppeinterviews og enkeltinterviews med trænere fra de forskellige årgange i efteråret 2020 (17 trænere) og igen i 2021 (15 trænere).

Endelig er der foretaget observation af kampe på kort bane blandt U9 samt på stor bane af U11 ultimo 2020, hvilket dannede baggrund for udarbejdelse af en observationsmanual. I foråret 2021 optog DHF 15 U11-kampe på den store bane, mens der i foråret 2022 blev optaget syv U11-kampe på kortbanen. Videooptagelserne er blevet analyseret ud fra en standardiseret observationsmanual, men resultater fra observationerne vil først blive offentliggjort, når der foreligger yderligere mindst otte kampoptagelser på den korte bane for at have et retvisende sammenligningsgrundlag.

¹ Obs på få respondenter på U9. Analyserne af U9-spillere bør altså tolkes med forsigtighed.

Status på Nye Spilformer - Resumé

Samlet set viser midtvejsevalueringen, at DHF er på rette vej med mange af de nye tiltag under Nye Spilformer. Samtidig er det vanskeligt at bringe tydelige konklusioner, og midtvejsevalueringen tjener primært som afsæt for at vurdere indsatser og retning, herunder eventuelle justeringer i evalueringsfokus frem mod slutevalueringen medio 2023 og den fulde implementering af Nye Spilformer i 2024.

Behov for øget kommunikation og dialog

Midtvejsevalueringen finder især et behov for tydelig kommunikation fra DHF's side i forhold til intentionerne med ændringstiltagene, samt hvorfor forbundet mener, at de konkrete tiltag spiller en rolle i det samlede udviklingsarbejde.

Implementeringsfejl og risiko for clash mellem en eksisterende kultur og nye rammer

Med manglende indsigt og forståelse – eller ganske enkelt uenighed – blandt trænerne om ændringstiltagene opstår i nogle tilfælde en risiko for det, man kan kalde for implementeringsfejl. Det vil sige, at man ikke kan vurdere effekten af det konkrete ændringstiltag, fordi det ikke er blevet implementeret efter hensigten. Groft sagt kan man sige, at der på nogle punkter – og det gælder primært i forhold til kortbanen på U11 og i forhold til maksimalt ti spillere på holdkortet på U13 – ser ud til at være nogle eksisterende tilgange og forståelser blandt trænerne, som skal forsøge at passe ind i nye rammer. Det giver naturligt nok nogle forståelsesmæssige clashes og utilsigtede effekter, som analysen kommer nærmere ind på under de enkelte afsnit i rapporten.

Hjælp til gode træningskoncepter for kortbanen

Samtidig efterspørger trænerne konkrete redskaber til at efterleve ændringstiltagene. Det handler især om hjælp og gode ideer til træningsøvelser og koncepter for at spille meningsfuldt på kortbane på U9 og især på U11.

Dommerne spiller (også) en rolle for god implementering

Endelig finder evalueringen, at det er vigtigt også at have fokus på dommerne, som tilsyneladende spiller en stor rolle både i forhold til valg af bold i kampe og i forhold til at være klar på reglerne på den korte bane. Uklarheder i dette element kan være med til at skabe frustration hos trænerne i forhold til at skulle være en del af en forandringskultur i dansk håndbold.

Ulige årgange kan muligvis skabe bedre overgange og fastholdelse af de ældste ungdomsspillere

Ændringen fra lige til ulige årgange samt en ekstra ungdomsårgang på U19 kan potentielt være med til at skabe bedre sammenhæng mellem de forskellige årgange fra børnehåndbold over ungdomshåndbold til seniorniveau. Analyserne tyder på, at spillerne er en smule mere motiveret for at spille håndbold, når de er 2.-årsspillere, samt at U19-årgangen kan være med til at fastholde spillere i længere tid. Der er stort set ikke sket en nedgang i antal spillere på hverken årgang 2002 eller 2003 mellem 2020 og 2021. Det bliver interessant at

følge de kommende årgange, når vi kommer endnu længere i processen og forhåbentlig ud af skyggen fra coronatiden, som formentlig påvirker de aktuelle tal.

Stor opbakning til enkeltårgang frem til U9

Midtvejsevalueringen har ikke haft meget fokus på enkeltårgange i 2021, fordi en spørgeskemaundersøgelse fra 2020 viste, at hele 95 pct. af trænerne var positive over for tiltaget. Der er dog nogle få bekymringer i forhold til yderområder, hvor det kan være svært at samle nok spillere.

Blandede oplevelser af kortbanen

Mens et stort flertal af trænerne er glade for kortbane som produkt til U9 og i øvrigt til nybegyndere, synes lige over halvdelen af U11-trænerne, at banen er for lille – særligt til de 'dygtigste' spillere. En tilsvarende andel af U11-spillerne foretrækker den store bane, men det er naturligvis vanskeligt at tolke på børnenes holdninger i så tidlig en alder, da det kan være påvirket af både forældre og trænere.

Trænerne bekymrer sig om de dygtigste spilleres udvikling, om risikoen for få afleveringer op ad banen, om kaos i spillet, om for stor ulighed i kampresultater og om et for stort niveaumæssigt spring fra 2.-års U11 til 1.-års U13. Særligt bekymringen om kaos tyder på, at mange trænere ikke opfatter det som positivt eller hensigtsmæssigt, selvom det er en formuleret intention med spillet fra DHF's side.

Flere trænere ønsker både kortbane og stor bane som kampprodukt til U11 (og øvrige årgange i øvrigt), men man finder altså også en stor andel, som er meget begejstrede og kan se store perspektiver i kortbanen. De oplever bl.a. flere spillere involveret i aktioner på banen, flere succesoplevelser og at det giver ekstra muligheder i træningen, da det giver 'tre buer' i hallen på 20x40 meter.

Stor opbakning til nuværende valg af boldstørrelser

Langt de fleste trænere og spillere angiver, at de valgte boldstørrelser er gode. Dog er der opmærksomhedspunkter på især U9 og U13, hvor op mod en femtedel af trænerne vurderer, at bolden er for stor. Samtidig nævner en del trænere issues med dommerne, som ofte laver 'hoppetesten' og dermed vælger kampbolde, der er for hårdt pumpet.

Flertal stemmer i for maksimalt ti spillere på holdkortet i U13 – men det betyder færre målvogtere med til kamp

Godt 75 pct. af trænerne har det fint med et maksimum på ti spillere på U13. De øvrige trænere irriterer sig mest over den manglende fleksibilitet, og at de kun kan medbringe én målvogter til kampene. Man finder således i høj grad en tendens til specialisering af målvogterpositionen på U13, og der er ikke noget, der tyder på, at det maksimale antal på ti medfører en udnyttelse af spillere i både marken og i målet.

U15 DM er ligegyldigt for mange og vigtigt for de få

Mens mange trænere har svært ved at forholde sig til, hvad afskaffelse af U15 DM har af betydning for deres spillere og situationen i egen klub, støder man på få trænere, som er

meget ærgerlige over et manglende DM. Samtidig har det manglende DM ført til uofficielle mesterskaber, hvor klubberne i princippet undergraver DHF's ændringstiltag og de intentioner, der ligger bag med at udskyde et udpræget resultatfokus til fortsat at være i udviklingsfokus på U15. Her ligger nogle interessante strategiske overvejelser og dialog med klubberne og trænerne i det fremadrettede arbejde, hvis man som forbund ønsker en reel kulturændring i hele fokuset på talentudvikling i dansk håndbold.

Øvrige dilemmaer/ideer, som er vokset ud af midtvejsevalueringen til overvejelse i DHF:

- Hvad er mest 'aldersrelateret' træning? At niveauopdele, men have alle på samme banestørrelse (kortbane U11 og stor bane U13)? Eller at tillade differentierede spilformer?
- Flere spilformer på samme årgang skaber risiko for færre hold i de enkelte rækker. Men kunne man arbejde med en mere ad hoc baseret turneringsstruktur, hvor man kan prøve forskellige spilformer? (stor bane, kortbane, street, beach).
- Nogle trænere kunne også se en værdi i kortbaneproduktet, som kunne være attraktivt for ungdomsspillere (U15-U19) f.eks. i klubber, som oplever stort frafald. Five-a-side er et godt motionsprodukt, som ungdomsspillerne finder sjovt - og som skaber flere muligheder for at spille på tværs af køn, alder og niveau.
- Tidlig specialisering - hvis man spørger spillerne, så ønsker de selv primært at spille den samme plads (formentlig den, de er bedst til og føler sig mest trygge ved). Hvordan håndterer man det som træner? Hvad skaber mest motivation for spillerne på længere sigt? At lade spillerne gøre det, de selv vil? Eller arbejde med en kultur, hvor man skal prøve forskellige pladser, og hvor det er ok ikke at være 'den bedste version' af sig selv?
- Ulige kampe er et issue i forhold til oplevelsen af spillet på kortbane. Hvordan sikrer man de bedste redskaber til at komme i den rigtige række? Trænere efterspørger kampresultater og målscore som forberedelse til kampe. Andre justerer i løbet af kampene, mens atter andre går meget op i at vinde alle kampe. Kan forbundet skabe en bedre styring eller udforme principper/redskaber, som trænerne kan gøre brug af for at undgå for stor ulighed?

Indførelse af ulige frem for lige årgange til og med U19

Fra 2019 har DHF ændret årgangsstrukturen i børne- og ungdomshåndbold fra lige til ulige årgange. Ét af formålene med at have ulige årgange har især handlet om ungdomsårgangene, hvor man har villet ramme en bedre timing for spillere, der kommer retur fra efterskoleophold. Rationalet bag den 'bedre timing' ligger i, at langt de fleste efterskoleophold i Danmark foregår i 10. klasse (74 pct. i 2021, Efterskoleforeningen (2021)). Det har med de tidligere lige årgange resulteret i, at spillerne kom retur fra efterskole som 1.-års U18. Ved at lave ulige årgange kommer flertallet af spillerne nu – forventeligt – retur som 2.-års U17. Og da man i DHF formoder, at det er lettere og mere motiverende at være 2.-års frem for 1.-årsspiller, har man altså forsøgt at lette overgangen fra efterskole til returankomst i sin 'egen' klub med ændringen til ulige årgange.

Dette afsnit ser dels på den aktuelle udvikling af antal spillere, på trænerens holdninger til ændringerne og dels på spillernes opfattelser af at være 1.-års versus 2.-årsspiller.

Den aktuelle udvikling af antal spillere

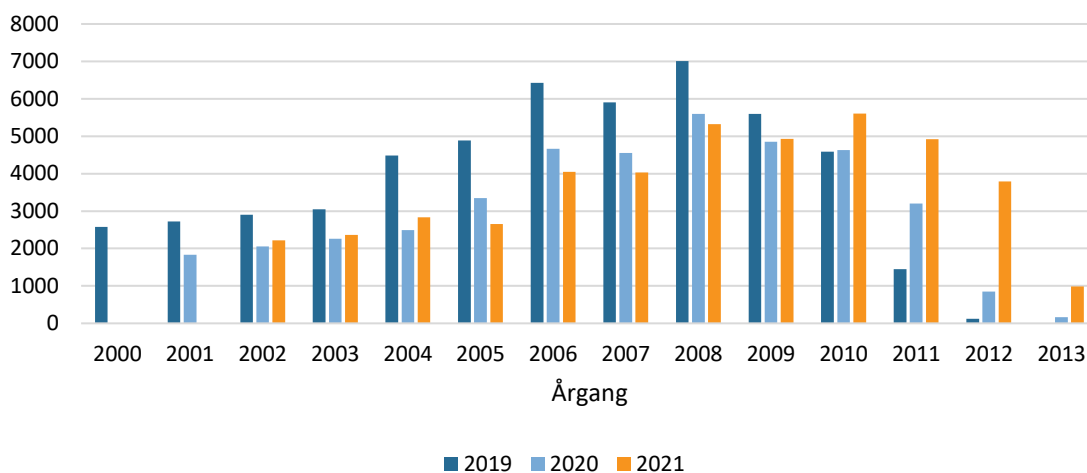
Udviklingen i antal spillere fordelt på årgange viser, at der er sket et relativt stort frafald fra 2019 til 2020 (se figur 1). Dette frafald kan formentlig i overvejende grad tilskrives coronakrisen, som satte en stopper for meget fysisk aktivitet. Frafaldet ses på samtlige årgange, men særligt årgangene 2006 og 2008 har oplevet et stort frafald i perioden. Samtidig har disse to årgange i 2019 haft det højeste antal aktive spillere.

Tallene viser et yderligere frafald fra 2020 til 2021 på årgangene 2005-2008. Dette frafald er dog væsentligt lavere end frafaldet mellem 2019 og 2020, hvilket er et muligt tegn på, at aktivitetsniveauet i håndbolden så småt er på vej tilbage efter coronakrisen. Samtidig ser man en stigning i antallet af spillere på de yngste årgange, særligt blandt spillere født i 2010, 2011 og 2012.

Yderligere er det interessant at se, at det stort set er lykkedes at fastholde alle spillere på årgang 2002, 2003 og 2004 mellem 2020 og 2021 (uden dog at vide, om tallene dækker over de samme individer). Årgang 2002 og 2003 er spillere, som har været en del af den nye ungdomsårgang U19, hvorfor det umiddelbart indikerer en god tilføjelse til ungdomsrækkerne.

Generelt ser man tendenser, der formentlig kan forklares med coronanedlukninger og alder, mens der (endnu) ikke er systematiske forskelle i tilslutning og frafald, som kan henføres til skiftet fra 2.-årsspiller til 1.-årsspiller.

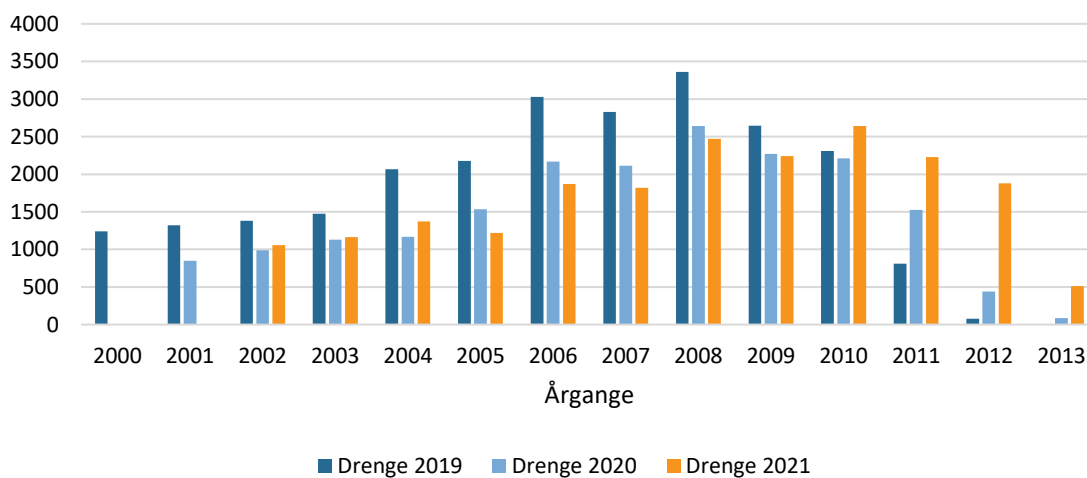
Figur 1: Udviklingen i antal spillere fra 2019-2021 på tværs af køn og niveau (antal)

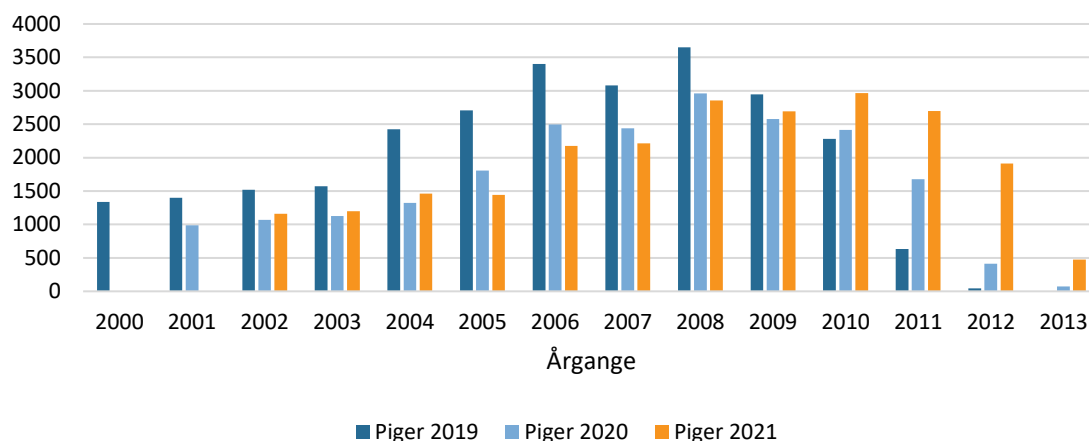
Kilde: DHF

Ser vi dernæst på fordelingen på tværs af køn i figur 2 og 3, er tendensen den samme. Både blandt drenge og piger har frafaldet været stort mellem 2019 og 2020, mens der især for de yngste årgange er tendens til tilbagevenden/tilgang mellem 2020 og 2021.

Figur 2: Udviklingen i antal spillere fra 2019- 2021 blandt drenge (antal)

Figur 3: Udviklingen i antal spillere fra 2019- 2021 blandt piger (antal)

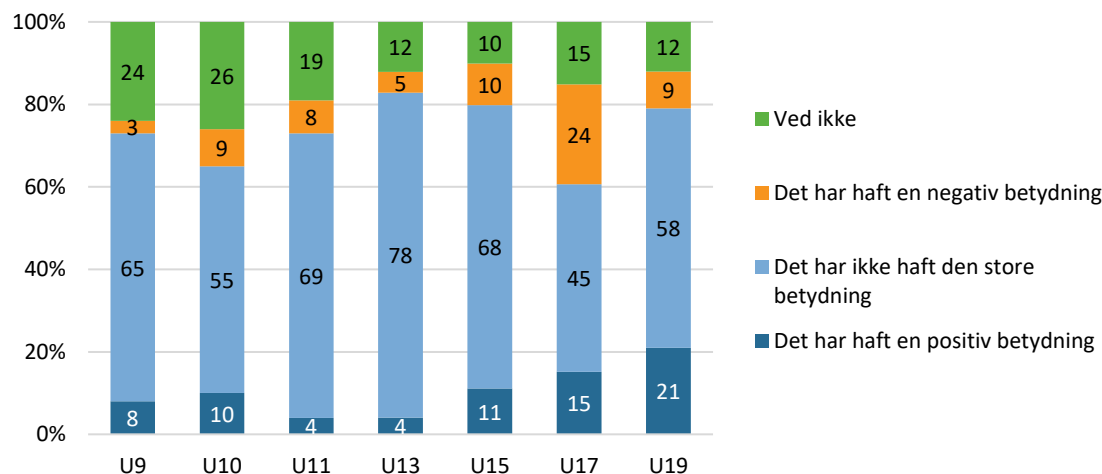

Kilde: DHF

Trænernes oplevelse af ændringen fra lige til ulige årgange

På tværs af årgangene oplever trænerne indtil videre ikke, at ændringen fra lige til ulige årgange har haft den store betydning. U17 og U19 er de årgange, hvor flest angiver, at det har haft en positiv betydning. U17 er dog samtidig den årgang, hvor flest har rapporteret en negativ betydning af indførslen af ulige årgange, som det fremgår af figur 4.

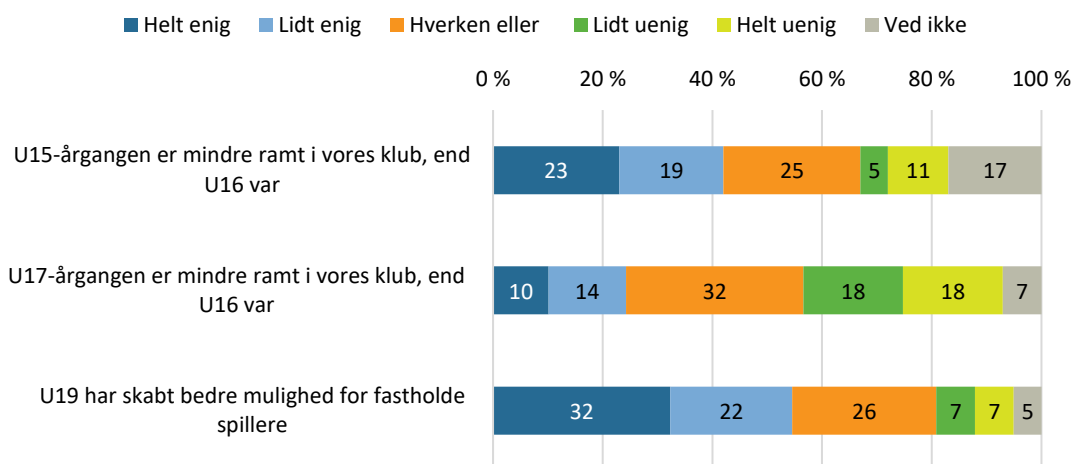
Figur 4: Ændring fra lige til ulige årgange har ifølge trænerne ikke haft den store betydning (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'Har ændringen fra lige til ulige årgange haft en mærkbar betydning for det hold, du træner?' fordelt på de årgange, trænerne er tilknyttet (n=1.159).

Et andet spørgsmål beder ungdomstrænerne vurdere, hvor enige eller uenige de er i tre forskellige udsagn om frafald i ungdomsrækkerne i forhold til ændringen fra lige til ulige årgange. Svarene understreger, at trænerne står i vidt forskellige situationer med forskellige oplevelser, som kan være påvirket af lokale tendenser. Den største enighed finder man dog i forhold til udsagnet om, at det ekstra ungdomsår med U19 har skabt bedre mulighed for at fastholde spillerne (se figur 5).

Figur 5: Flest trænere er enige i, at den ekstra ungdomsårgang med U19 har skabt bedre vilkår for fastholdelse af spillere (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'Hvor enig/uenig er du i følgende udsagn om de nye ulige ungdomsårgange?' (n=229).

Blandt de 'bekymrede' trænere på U17 hører man en frygt for, at både U15 og U17 nu er påvirket af efterskoleophold og skoleskift, mens det før primært var U16, det gik ud over:

"Hvis mange så tager på efterskole i 9. klasse, så har man også ødelagt U15. Så i stedet for at ødelægge U16, så har man ødelagt U15 og U17. Så vi bliver ramt på den måde."

Interview med U17-træner

Som angivet indledningsvist vil sådan en oplevelse af, at mange også forsvinder på efterskole i 9. klasse, dog formentlig ikke gælde flertallet, da hele 74 pct. af danske efterskoleelever tager afsted i 10. klasse.

Foruden bekymringen om at påvirke to frem for kun én årgang finder man også skepsis i forhold til, om spillerne rent faktisk kommer retur som 2.-års, når det ligger samtidig med start på ungdomsuddannelser for mange spilleres vedkommende. Herunder har en U17-træner gjort sig tanker om, hvorvidt man i stedet for at have dobbeltårgange i alle ungdomsrækkerne kunne slå hele tre årgange sammen:

"Vi mister for mange spillere til efterskolerne, hvorved vi bliver udfordret på U17-spillere. Man kunne i stedet for lave U17 om til U18. Således, at man havde tre årgange at tage spillere fra. Og det samme skulle være tilfældet med ung senior. Det skulle så hedde U15, U18, U21 og senior. Dét, tror jeg, vil gøre det nemmere for de mindre klubber at fastholde spillerne indtil de blev seniorer."

Skriftligt udsagn fra spørgeskema, U17-træner

Endelig ser man trænere, som vurderer, at spillerne ikke gider at komme retur som de ældste på årgangen, men som vist i de følgende analyser er der ikke noget, der tyder på, at spillerne på U17 eller nogle af de øvrige årgange foretrækker at være 1.-årsspillere.

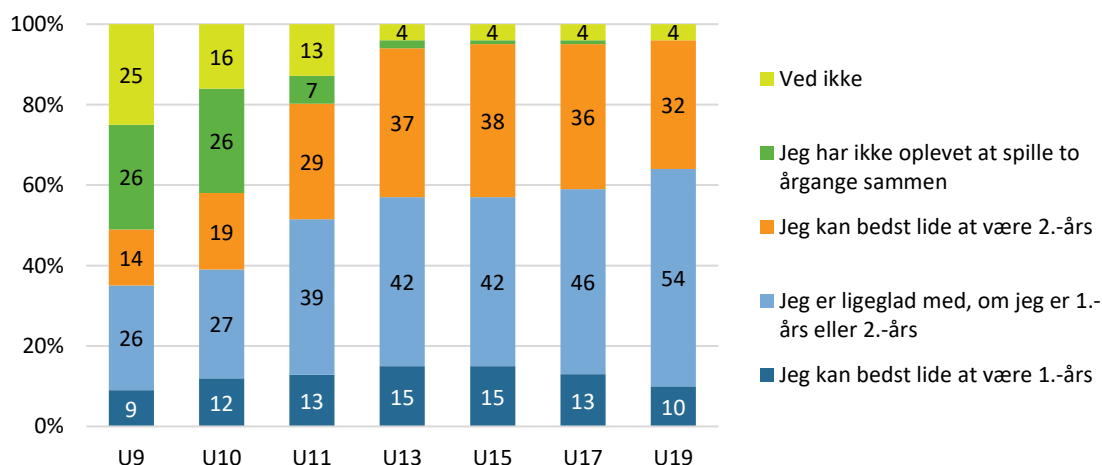
Spillernes holdning til at være førsteårs- vs. andetårsspiller

Spørger man spillerne til deres holdninger til rollen som førsteårs- versus andetårsspiller, får man i de følgende analyser indtryk af, at de fleste har det godt med både at være førsteårs- og andetårspillere, men også at der for en betydelig andel af ungdomsspillerne faktisk ser ud til at være noget at hente på motivationsfronten ved at være andetårsspiller.

Figur 6 herunder viser først spillernes svarfordelinger på tværs af årgange i forhold til, om de bedst kan lide at være førsteårs- eller andetårsspiller. Her ser man, at de fleste ungdomsspillere er ligeglade med om de er førsteårs- eller andetårspillere, og tendensen til at svare dette stiger med alderen. Dog foretrækker mere end hver tredje spiller at være andetårspillere – særligt på U15 – mens de færreste er mest vilde med at være førsteårspillere.

Man finder en lille tendens til, at nuværende førsteårspillere i højere grad foretrækker at være førsteårs, og tilsvarende at andetårspillere bedst kan lide at være andetårspillere. Tendensen er meget svag, men det indikerer, at spillerne hælder til bedst at kunne lide den position, de aktuelt er i.

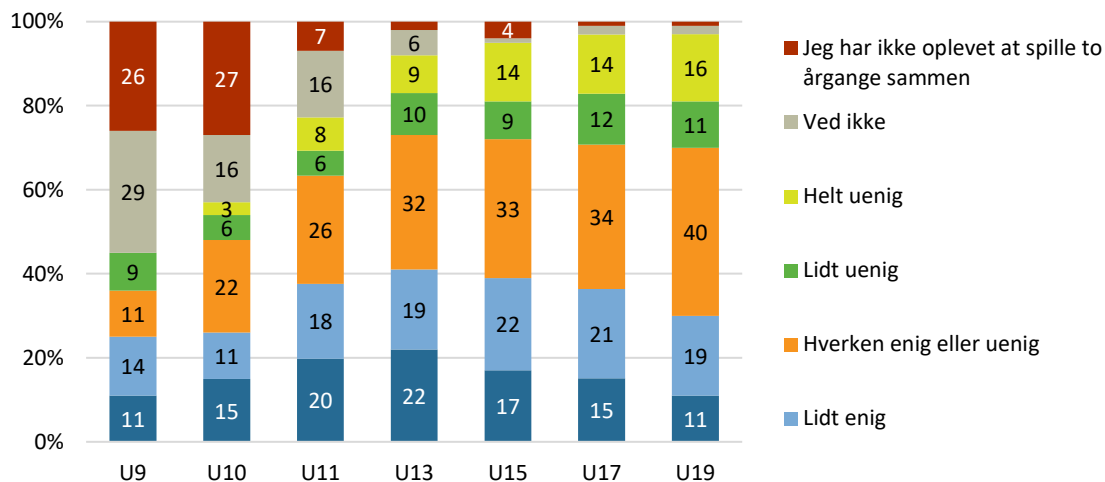
Figur 6: Man finder blandede svar på spillernes holdninger til at være førsteårs- versus andetårspillere (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'Kan du bedst lide at være førsteårs- eller andetårsspiller?'. Fordelt på årgange (n=5.656).

Ser man dernæst på spillernes svarfordelinger på spørgsmålet om, hvorvidt de har *mest lyst* til at spille håndbold, når de er andetårspillere, så finder man faktisk over 40 pct. af spillerne, som er helt enig/lidt enig på U13, mens det gælder lidt færre på U11, U15 og U17 (se figur 7). Dog angiver en stor andel også 'hverken enig eller uenig', mens der også er spillere, som er direkte uenige i, at det kan påvirke ens lyst til at spille håndbold.

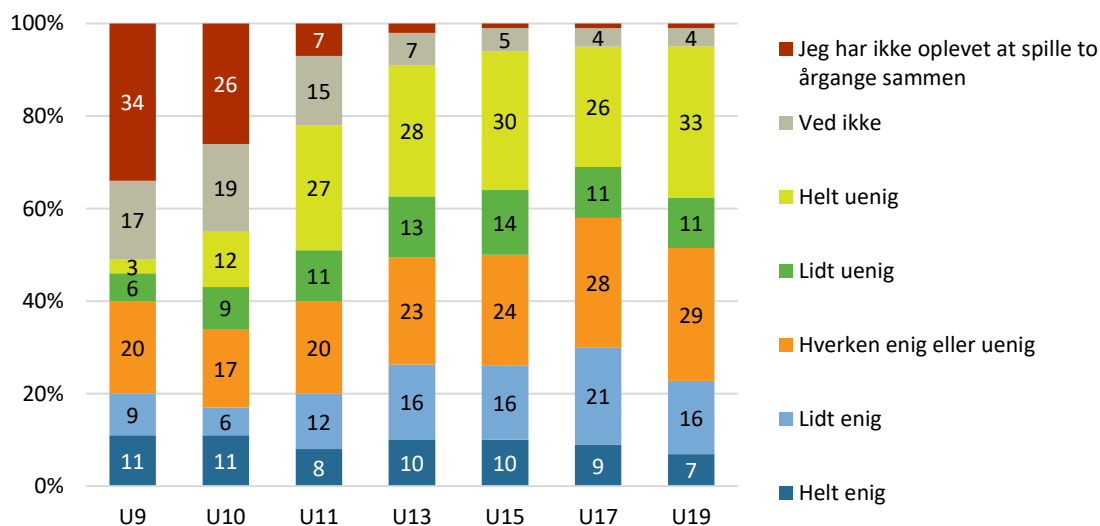
Figur 7: Man finder blandede svar på, hvorvidt årgang påvirker spillernes lyst til at spille håndbold (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'Jeg har mest lyst til at spille, når jeg er andetårsspiller'. Fordelt på årgange (n=5.656).

Spillerne vurderer dog langt fra, at andetårsspillere generelt får mere spilletid end førsteårsspillere, som det fremgår af figur 8. Data tyder således ikke på, at der er en systematisk sammenhæng mellem mere spilletid til andetårsspillere og deraf større lyst til at spille håndbold.

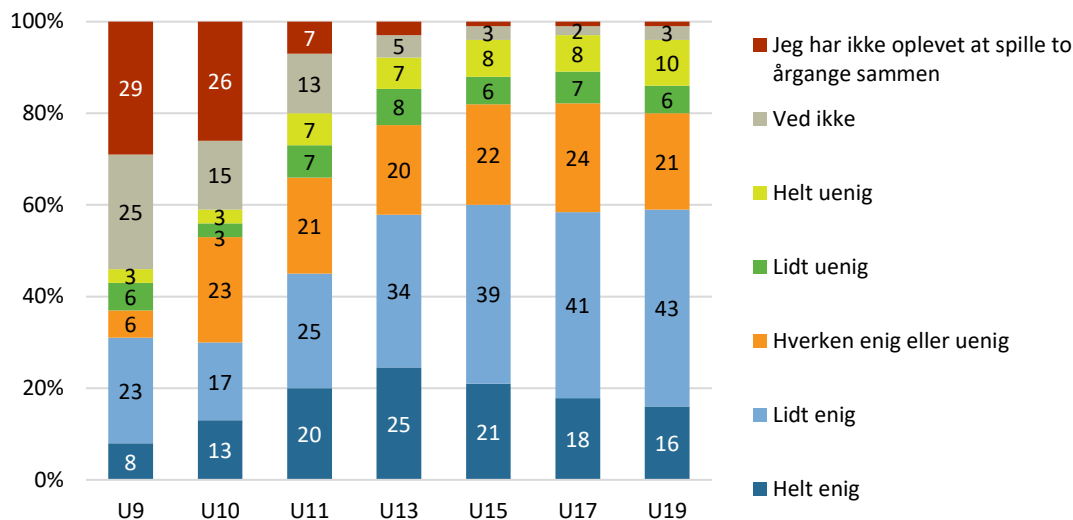
Figur 8: Stor forskel i spillernes opfattelser af, hvorvidt andetårsspillere får mest spilletid (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'andetårsspillere får mere spilletid i kampene?'. Fordelt på årgange (n=5.656).

Selvom man ikke finder et udpræget flertal, som oplever mere spilletid til andetårsspillere, finder man især i ungdomsrækkerne et lille flertal, som vurderer, at det er sværere at være førsteårs- end andetårsspiller (se figur 9). Den oplevelse deler nuværende førsteårs- og andetårsspillere.

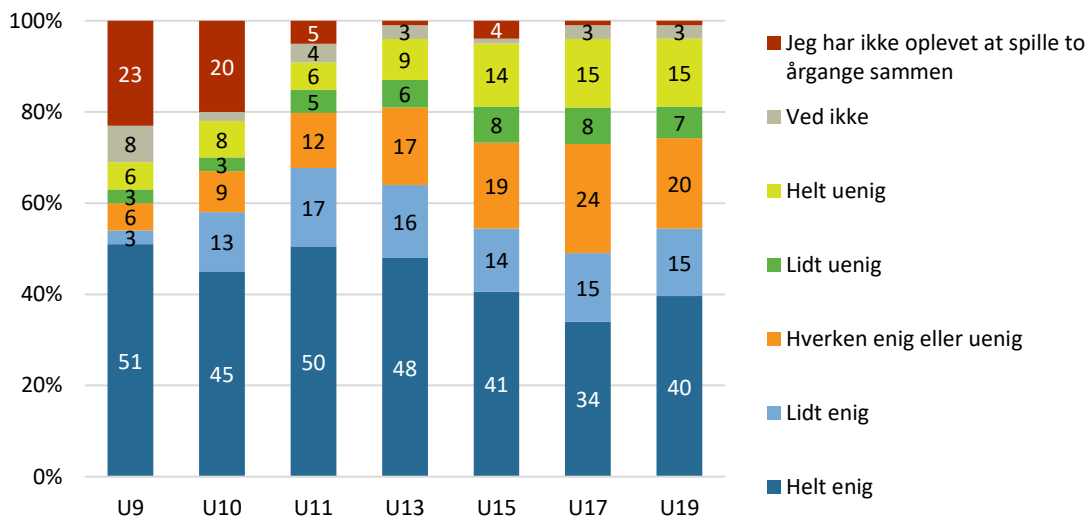
Figur 9: Spillere i ungdomsårgangene har en oplevelse af, at førsteårspillere har det sværere end andetårsspillere (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Det er sværere at være førsteårsspiller end andetårsspiller?". Fordelt på årgange (n=5.656).

Som et sidste spørgsmål er spillerne blevet spurgt til, om de går mere op i at være på hold med vennerne, end om de er førsteårs- eller andetårsspiller. Her viser svarfordelingerne i figur 10, at spillerne helt overvejende er enige i udsagnet – særligt på de yngste årgange. Også på dette spørgsmål er førsteårspillere meget enige med andetårsspillere.

Figur 10: Spillerne er overvejende enige i, at det vigtigere at spille på hold med deres venner

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: 'Jeg går mere op i, om jeg er på hold med mine venner, end om jeg er førsteårs- eller andetårsspiller?'. Fordelt på årgange (n=5.656).

Opsummering på ulige årgange

Samlet set er der altså meget blandede holdninger til rollen som førsteårs- versus andetårsspiller, som i meget få tilfælde ser ud til at være præget af ens nuværende situation. Man

finder generelt flest, som foretrækker rollen som andetårsspiller, ligesom flere er enige frem for uenige i udsagnet om, at de har mest lyst til at spille håndbold, når de er andetårspillere.

Hvorvidt sådanne holdninger kan påvirke tendensen til at komme retur fra efterskole som andetårsspiller i højere grad end som førsteårsspiller er vanskeligt at spå om. Men analyserne tyder indtil videre på, at der kan være lidt at hente på motivationsfronten ved at ændre årgangsstrukturen fra lige til ulige, ligesom det er lykkedes at stoppe frafaldet på de tre ældste årgange mellem 2020 og 2021.

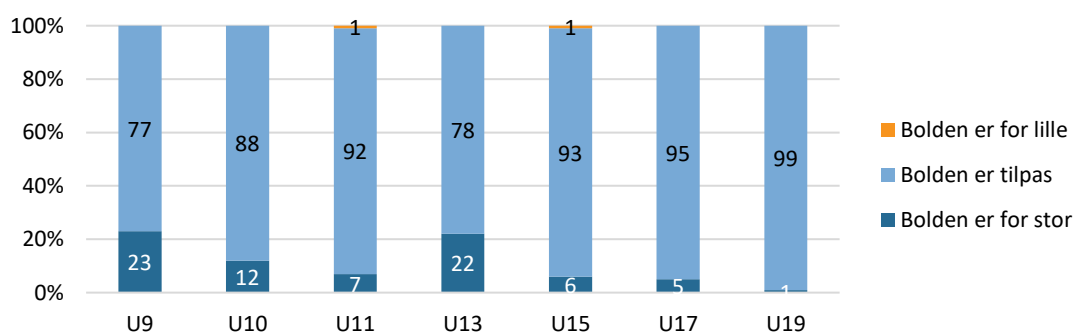
Valg af boldstørrelse til ulige årgange

I forlængelse af ændring fra lige til ulige årgange har DHF skullet træffe valg om boldstørrelser til de nye årgangssammensætninger. Aktuelt er DHF særligt optaget af, hvorvidt læderbolden i størrelse 1 uden harpiks til piger på U13 er for stor, men også i forhold til de øvrige årgange er der interesse for at vurdere valget af boldstørrelser.

Trænernes vurdering af boldstørrelser

Figur 11 herunder viser svarfordelingen af trænerne holdninger til boldens størrelse på tværs af årgange. Størstedelen af trænerne mener, at bolden passer til deres årgang. Dog ser vi et lille udslag i årgangene U9 og U13, hvor hhv. 23 og 22 pct. af trænerne oplever, at bolden er for stor.

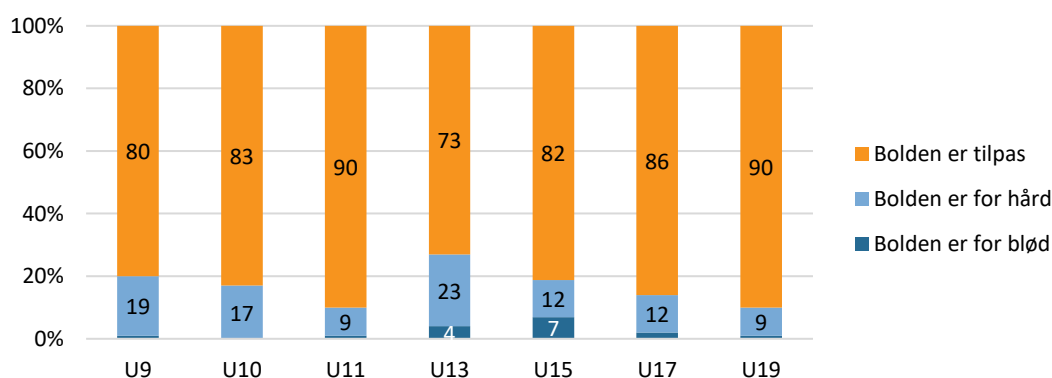
Figur 11: Trænerne er overvejende enige i, at boldens størrelse er tilpas (pct.)

Figuren viser trænerne svarfordeling på spørgsmålet: 'Hvad synes du generelt om størrelsen på den bold, som dit hold spiller kamp med?'. Fordelt på årgange (n=1.159)

Figur 12 viser svarfordelingen på trænerne vurdering af kampboldens hårdhed på tværs af årgange. Igen er trænerne overvejende enige i, at kampboldens hårdhed er tilpas, mens der også findes trænerne – særligt på U9, U10 og U13 – som finder bolden for hård.

Figur 12: Trænerne vurdering af kampboldens hårdhed på tværs af årgange (pct.)

Figuren viser trænerne svarfordeling på spørgsmålet: "Hvad synes du generelt om kampboldens hårdhed?" Fordelt på årgange (n=1.258).

Selvom flertallet af trænerne er tilfredse med bolden, svarer de godt 20 pct., som angiver en for stor eller for hård bold, til mere end 150 trænere bare i denne stikprøveundersøgelse. Der er altså potentielt ret mange hold og dermed spillere, som spiller med en bold, der af trænerne vurderes til at være for stor og uhensigtsmæssig.

Uddybende svar fra trænere på forskellige årgange sætter i nogle tilfælde ord på udfordringer med bolden, og her er angivet et udpluk:

”Jeg har SÅ meget at sige om den bold. Bolden er bare ALT for hård. Det er mig en gåde, at vi anno 2021 stadig tumler rundt med den kanonkugle. De kan jo ikke holde om bolden. Den kan dribble, men de kan ikke holde om den. Den er for stor.”

U9-træner

”Ja, men jeg tror også, at bolden kunne være en ting. For jeg er ikke i tvivl om, at det er præstige fyldt at spille med den læderbold der. Så jeg tror, det ville afholde nogle trænere, som ikke hører til i C-rækken, fra at tilmelde sig der, hvis man spiller med en blødere bold. Og så vil man til gengæld få skabt et mere trygt miljø om det at være ude og spille stævner og kampe for c-spillere.”

U11-træner

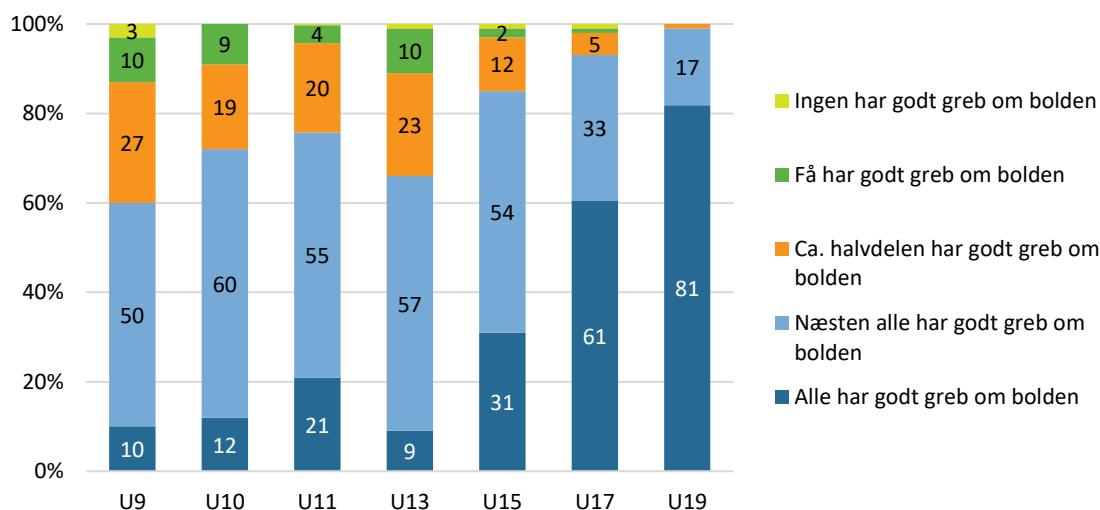
”Jeg synes generelt, at vi har alt for store boldstørrelser. Jeg har nogle af de allerbedste, og de har svært ved at holde fat i den. Der er alt for mange tekniske fejl, fordi vi har svært ved at holde ved bolden. Specielt i U13 og U11, men også her i U15. Det hjælper med harpiks, men harpiks er megasvært at lære, så de kunne vente med det der harpiks og så have en mindre bold. Jeg synes, det er klart en fejl, specielt på pigesiden.”

U15-træner

Da DHF fra starten har været mest opmærksom på boldstørrelsen til piger på U13, kigger analysen på tværs af pige- og drengetrænere. Her finder man signifikant flere pigetrænere (25 pct.), som mener, at bolden er for stor, sammenholdt med drengetrænere (hvor 17 pct. angiver, at bolden er for stor).

Som et sidste spørgsmål om bolden er trænerne spurgt til deres vurdering af spillernes greb om bolden (figur 13). Her følger tendensen fra de to foregående spørgsmål, hvor man især på U9/10 og U13 finder få, som svarer, at alle spillere har godt greb om bolden. Her svarer drenge- og pigetrænere dog stort set ens på spørgsmålet.

Figur 13: Trænerne vurderer, at de fleste spillere har et godt greb om bolden (pct.)

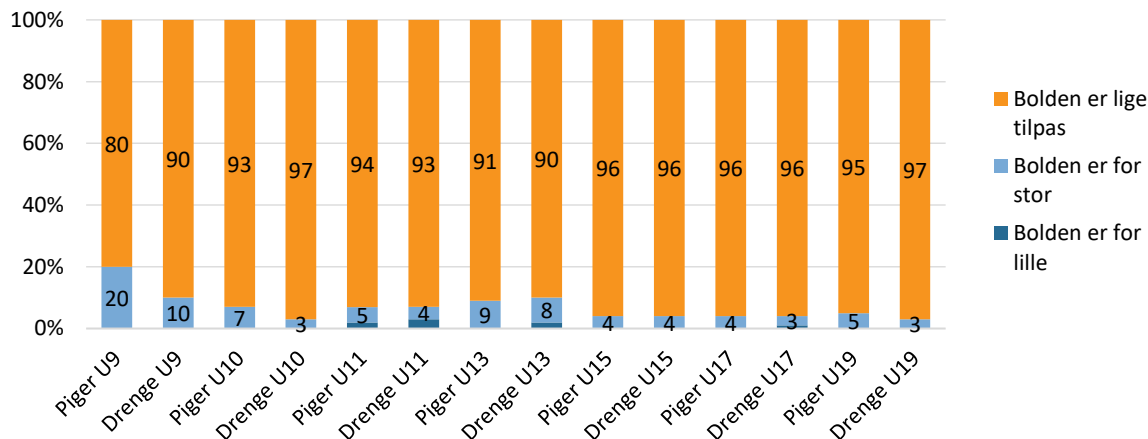

Figuren viser svarfordelingen spørgsmålet: "Hvordan vurderer du dine spilleres greb om bolden på det hold, du er træner for"? Fordelt på årgange (n=1.258).

Spillernes vurdering af boldstørrelsen

Figur 14 viser svarfordelingen af spillernes egen vurdering af boldens størrelse på tværs af årgange og køn. Spillerne er generelt enige om, at boldens størrelse er passende, hvilket minder meget om trænerne vurdering på tværs af årgange. Dog ses et udslag i U9 piger, hvor 20 procent mener, at bolden er for stor. Denne tendens stemmer således også overens med trænerne vurdering.

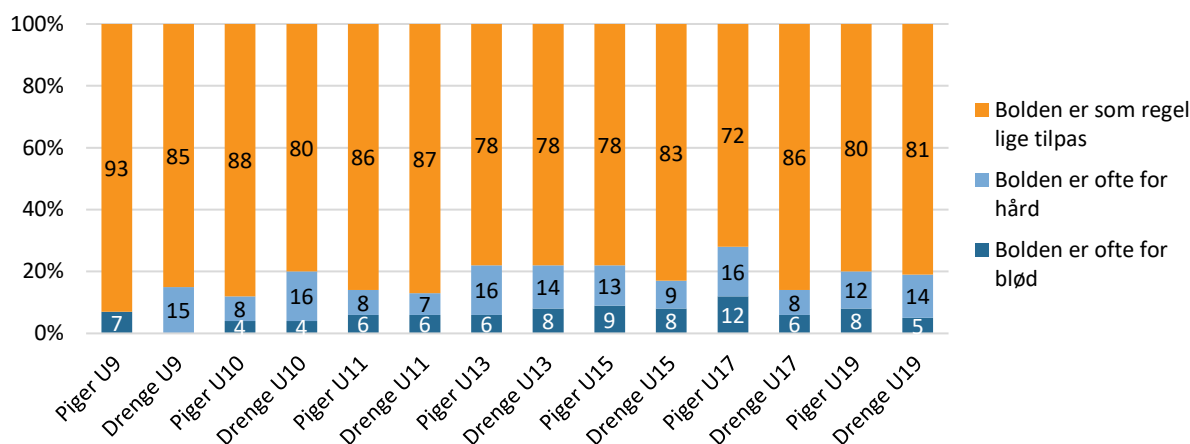
Figur 14: Spillerne på tværs af årgange vurderer boldens størrelse som værende passende (pct.)

Figuren viser spillernes svarfordelinger på spørgsmålet: 'Hvad synes du generelt om størrelsen på kampbolden?'. Fordelt på årgange (n=5.652).

Spillernes vurdering af kampboldens hårdhed følger samme tendens som trænerne vurdering (figur 15). Generelt er der bred enighed om, at boldens hårdhed er tilpas. Dog er der lidt flere spillere på tværs af årgangene, som mener, at bolden ofte er for hård.

Figur 15: Spillere vurderer overvejende, at boldens hårdhed er tilpas (pct.)

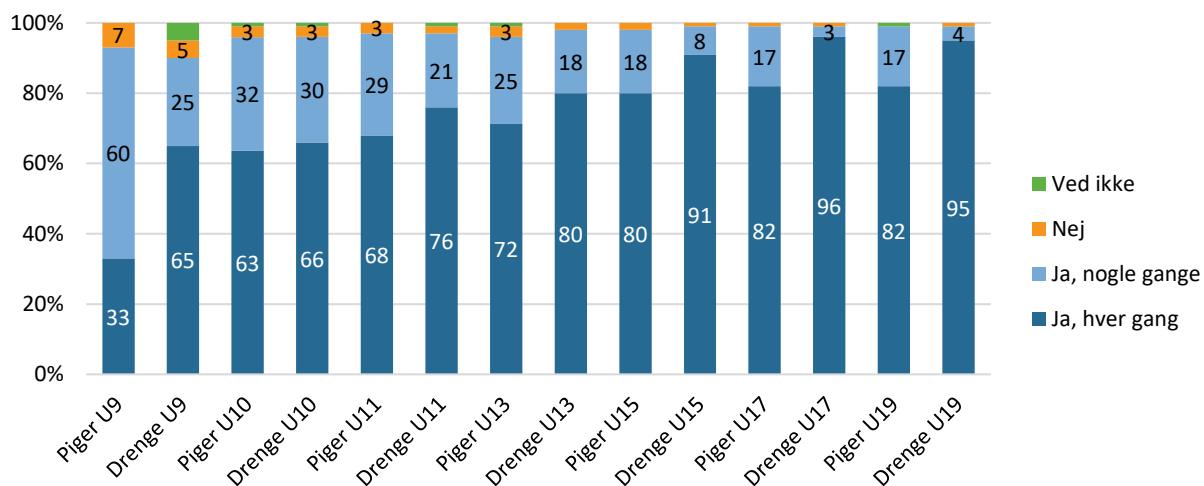

Figuren viser spillernes svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvad synes du generelt om kampboldens hårdhed?" Fordelt på årgange (n=5.652).

Man finder ingen kønsforskelle i forhold til vurdering af boldens hårdhed og størrelse – hverken på U13 eller på de øvrige årgange.

Spillerne er blevet stillet et par yderligere spørgsmål om deres evne til at håndtere bolden i forhold til skud og finter. Generelt kan de fleste holde bolden med én hånd på tværs af årgange og køn, især i ungdomsrækkerne (se figur 16).

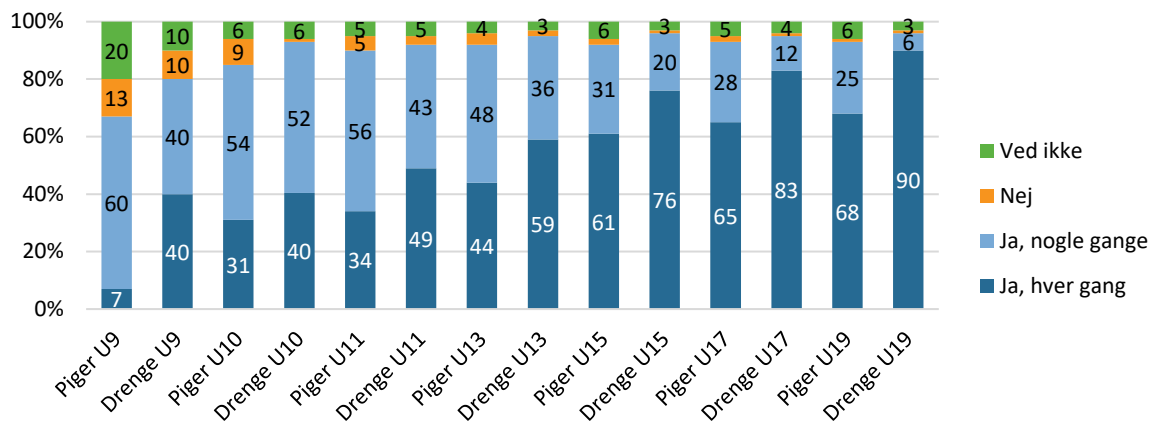
Figur 16: Flertallet af spillere kan holde bolden i én hånd (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Kan du holde bolden med én hånd?" Fordelt på årgange og køn (n=5.652).

Spillerne er lidt mere moderate i deres selvvaluerede evne til at lave skudfinter uden at tabe bolden (figur 17). Her ser man i øvrigt tydeligere kønsforskelle end ved de øvrige spørgsmål, da drengene i højere grad end pigerne oplever at kunne fastholde grebet om bolden.

Figur 17: Drengene oplever i højere grad end piger at kunne lave skudfinter uden at tabe bolden (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Kan du lave en skudfinte uden at tabe bolden?" Fordelt på årgange og køn (n=5.652).

Opsummering på valg af boldstørrelse

I forhold til boldstørrelsen kan der være grund til at have lidt ekstra opmærksomhed på valget af type og størrelse af bold på U9 og U13. Spørgsmålet er, om boldstørrelse 1 er passende for U13-piger, hvis den ikke samtidig er for hårdt pumpet, eller om der for nogle spillere på U13 er behov for at kunne spille med en mindre bold.

Evalueringsmæssigt vil der i efteråret 2022 blive foretaget kampobservationer på fem U13-pigekampe, hvor én halvleg spilles med boldstørrelse 1, og den anden halvleg spilles med boldstørrelse 0. Kampene vil efterfølgende blive analyseret for antallet af tabte bolde og evnen til at håndtere bolden i forbindelse med skud og finter.

Indførelse af kortbane til U9 og U11

Centralt i Nye Spilformer ligger et ønske om at skabe aldersrelateret progression fra de yngste årgange, der spiller på minibanen, til det færdige spil på stor bane. Derfor har DHF valgt at indføre en ny banestørrelse til U9 (fra sæson 2019/20) og U11 (fra sæson 2021/22) i form af kortbanen, som frem for den store bane på 20x40 meter måler 20x25,5-26 meter.

På U9 spiller man med fire markspillere og en målvogter, mens der på U10 og U11 er fem markspillere og en målvogter. Den ekstra spiller på banen skaber mindre rum for gennembrud og skal dermed sikre progression i spillet og i udfordringerne med at bryde igennem forsvaret.

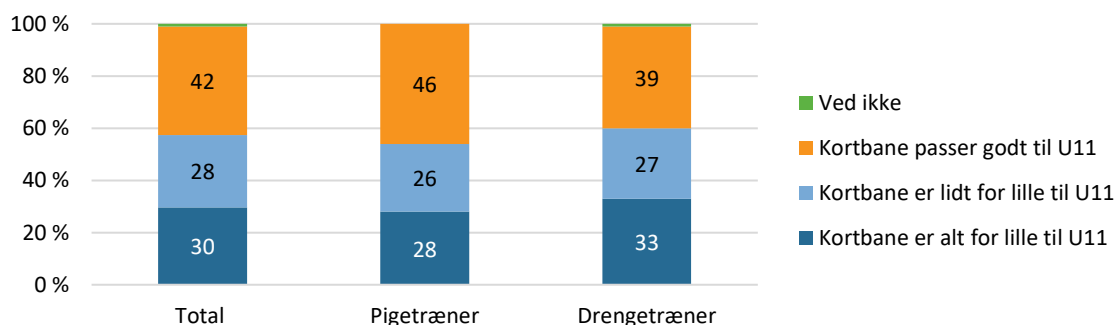
Hensigten med den korte bane er at fremme kaospillet med mange aktioner fra flere forskellige positioner og spillere på banen samt at nedtone et voksenstyret og meget taktisk håndboldspil. De følgende analyser ser nærmere på trænerne og spillernes holdninger er til kortbanen på baggrund af de første spæde erfaringer.

Trænernes holdninger til kortbane

En spørgeskemaundersøgelse fra DHF i 2020² viste meget stor opbakning til kortbanen som produkt til U9. Hele 92 pct. af U9-trænerne vurderede kortbanen som passende, mens det endnu ikke var relevant at spørge trænerne på U11, som først indledte spillet på kortbane i sæson 2021/2022.

I figur 18 kan man se U11-trænernes aktuelle holdninger til kortbane som produkt til U11, som de kom til udtryk i Idans spørgeskemaundersøgelse i 2021. Tiltaget møder mere modstand end blandt U9-trænerne, da godt halvdelen af både drenge- og pigetrænerne vurderer, at banen er for lille.

Figur 18: U11-trænerne er uenige om, hvorvidt kortbanen er for lille eller har en passende længde (pct.)

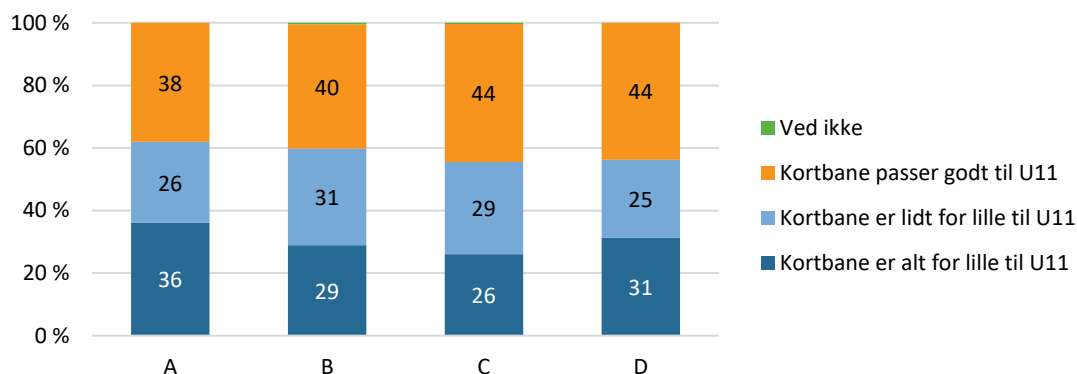

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet "Hvad er din holdning til kortbane med fem markspillere som kampbane til U11?". Fordelt på, hvilket køn man træner (n=355).

² DHF gennemførte selv en spørgeskemaundersøgelse blandt trænerne på U9 og U13 i 2020, blandt andet med fokus på banestørrelse (U9) og valg af boldstørrelser.

På tværs af niveau finder man en ganske svag tendens til, at flere trænere for C- og D-niveau er tilfredse med kortbanen sammenholdt med trænere for A- og B-spillere (figur 19).

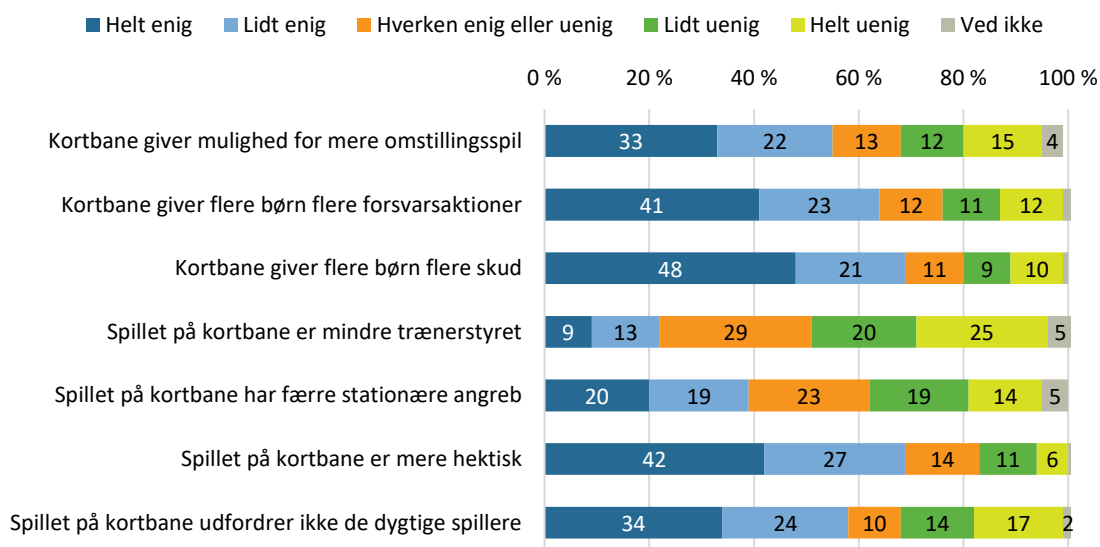
Figur 19: Svag tendens til, at trænere på A-niveau er mindre tilfredse med kortbanen end trænere på øvrige niveauer (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet "Hvad er din holdning til kortbane med fem markspillere som kampbane til U11?". Fordelt på niveau (n=355).

Foruden vurderingen af selve banestørrelsen er trænerne blevet bedt om at forholde sig til en række af spillets kvaliteter på kortbanen. Her ser man i figur 20, at flest trænere er enige i, at kortbanespillet er mere hektisk end spillet på 20x40 banen, samt at kortbanen giver flere børn flere skud på mål. Omvendt er de færreste enige i, at spillet på kortbanen bliver mindre trænerstyret, som ellers har været én af tankerne bag indførelse af den korte bane.

Figur 20. U11-trænernes vurdering af kortbanes betydning for spillet (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmål vedrørende kortbanens betydning for spillet blandt U11-trænerne(n=355).

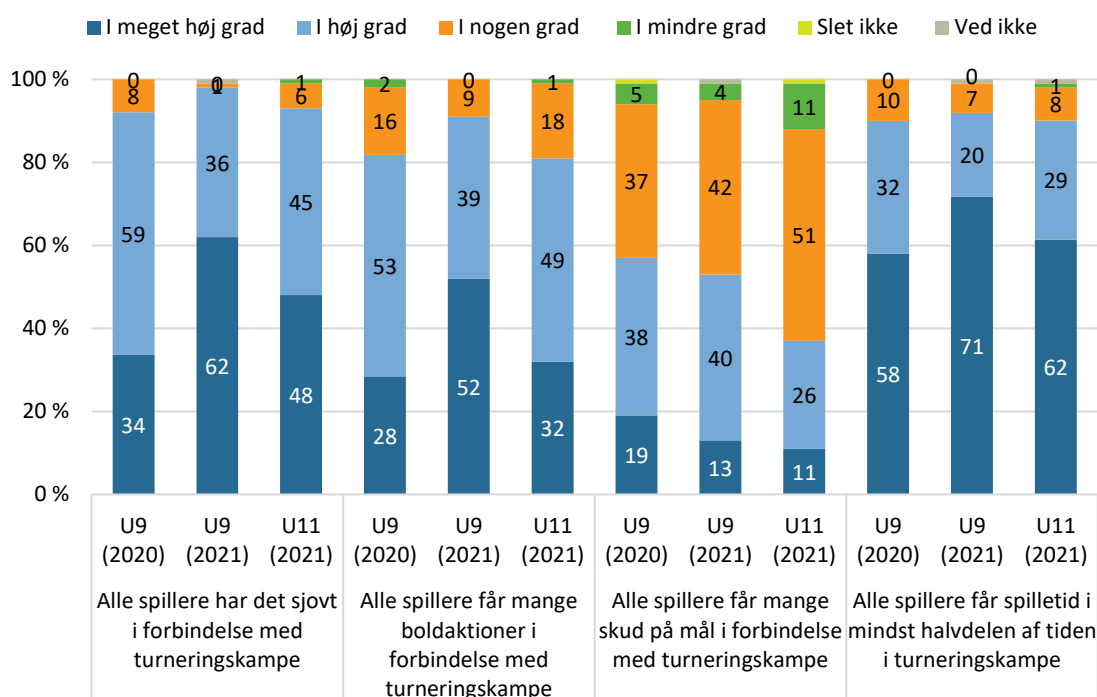
Både U9- og U11-trænerne er yderligere blevet spurgt til deres vurderinger af spillernes oplevelser med spillet på kortbane i forbindelse med kampdeltagelse.

Spørgsmålsformuleringerne er de samme, som U9-trænere blev stillet i DHF's egen undersøgelse fra 2020, hvorfor man kan ane en udvikling blandt U9-trænere fra 2020 til 2021.

Her ser man, at et stort flertal er enige i, at alle spillere har haft det sjovt i forbindelse med turneringskampe, og at alle spillere har fået mange boldaktioner. Det samme gælder vurderingen af, om alle spillere har fået spilletid minimum halvdelen af tiden, mens lidt mere moderate svar falder i forhold til vurdering af, om alle spillere har haft mange skud på mål (se figur 21).

Samtidig kan man ane en udvikling blandt U9-trænere fra 2020 til 2021 i en mere positiv retning i den forstand, at flere svarer 'i meget høj grad' frem for 'i høj grad' i 2021.

Figur 21: Trænere har positive vurderinger af spillernes oplevelser på kortbanen (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på fire forskellige spørgsmål som angivet i overskrifter nederst i figuren. U9-trænere har svaret på spørgsmålene i både 2020 og 2021, mens U11-trænere kun har svaret på spørgsmålet i 2021.

Interviews med trænere i både efteråret 2020 og efteråret 2021 giver indtryk af en vis frygt for, hvad kortbanen vil gøre ved spillet og spillernes motivation på U11. Man finder både tilhængere og modstandere, som ovenstående figurer også indikerer, og herunder bliver de forskellige synspunkter underbygget med citater.

Bekymring for hurtigt spil med få afleveringer

Nogle trænere er bekymrede for, om banen virker alt for lille, så de største/bedste spillere har for nemt ved at nøjes med to afleveringer efterfulgt af skud på mål. Altså den modsatte effekt af intentionen om at give flere spillere flere gode oplevelser med spillet på kortbane:

"Og har du en god målmand og en skytte, så er det én aflevering fra målmand til skytten, og så skyder han. Og der bliver dælme mange afslutninger. Jeg har simpelthen drenge, der ikke ved, om de er på vej i forsvar eller på vej i angreb. De pisker bare frem og tilbage. Det er det mest kaotiske håndbold, jeg nogensinde har set i mit liv. Jeg vil faktisk gå så langt som at sige, det er ikke håndbold (...) den der illusion om, at alle spillere får lov at røre bolden og så videre, den har jeg ikke oplevet endnu. Så skal man tvinge dem til det."

Træner, U11-drenge

Kaospil bliver opfattet som negativt

Interviewene med trænerne giver også indtryk af, at de ikke nødvendigvis opfatter kaospillet som en positiv eller intentionel effekt af kortbanespillet, som ovenstående citat også berører. Tværtimod giver en træner herunder udtryk for, at spillet er så kaotisk, at vedkommende ikke når at få tænkt sig om, lave de rigtige udskiftninger eller få givet dessiner til spillerne undervejs i spillet:

"... jeg er totalt stresset, jeg når ikke at skifte ud, jeg når ikke lige at få tænkt, fordi det bliver tjubang-håndbold altså. Uden stop. Det mangler jeg virkelig. Lige at kunne, bare lige hive nogen til side og sige: "kom lige herud I to, kan I ikke godt se, nu har I gjort det her to gange i træk, og det fungerer ikke. Hvis I lige gør sådan, så er det bedre". Det når man slet ikke."

Træner, U11-piger

Efterspørgsel efter bedre kommunikation om kortbanespillet

Den manglende indsigt i, at kaospillet er en ønsket effekt af kortbanen, understreger en anden problemstilling, som trænerne påpeger, nemlig en tydeligere kommunikation om intentionerne med kortbanespillet i det hele taget.

"Jeg synes jo, tanken bag er fantastisk. At få flere dueller osv. kan jeg godt lide. Jeg kan godt se nogle udfordringer her til at starte med, fordi det er en anden måde at træne på. Det er en anden måde at sætte spillet op på, og det er en helt anden måde at spille håndbold på. Så jeg kan se nogle udfordringer i sådan en opstart.

Der kunne jeg godt tænke mig, at DHF havde været meget mere ude, meget mere synlig, kommet med øvelser osv. for at imødekomme det (...) ved at have et decideret koncept. Så ud over at sige, nu skal I spille på kortbane, så sige: 'for at få alle spillere med og dynamikken med, så sæt træningsøvelserne op på den her måde. Vi ved, der kommer færre afleveringer, fordi det bliver meget kontraspil, det kan I imødekomme ved at gøre sådan'."

Træner, U13-drenge

Efterspørgsel efter inspiration til træning på kortbane

Vedkommende i det ovenstående citat italesætter altså både et behov for tydeligere kommunikation om intentionen med ændringstiltagene samt udvikling af træningskoncepter til kortbanen, som skal hjælpe trænere på vej til at træne og spille på kortbanen. En anden træner efterspørger lignende hjælp til træningskoncepter:

”Og det er DHF’s opgave. Altså, når de introducerer noget nyt, så er det DHF’s opgave ikke kun at sige: ’nu skal I gøre det fremover’. Det er som om, man har fået en super god ide, og så har man bare skubbet det ud frem for at vente et år, have et færdigt koncept med træningsøvelser, videoer osv. Og have det hele med.”

Træner, U9 drenge og piger

Kortbanen risikerer at skabe stor ulighed i kampe

Et andet opmærksomhedspunkt blandt trænerne er muligheden for at sikre ligeværdige kampe. Med kortbanen følger mulighed for flere og hurtigere angreb, som kan risikere at skabe dårlige oplevelser, hvis holdene er meget forskellige niveaumæssigt, som ifølge nogle trænere bliver endnu mere udtalt på kortbanen end på den store bane:

”Forskellen på holdenes score bliver voldsom på kortbanen i forhold til helbanen. Det er rigtig voldsomt, at man taber 37-18 på to gange 20 minutter, og børnene taber hurtigere modet, når man på fem minutter kommer bagud med ti på grund af den korte afstand.”

Træner, U11-drenge

Frygt for stort spring fra U11 til U13

Flere trænere nævner derudover, at overgangen fra U11 til U13 bliver voldsom med kortbanen på U11. Det handler især om, at man på U13 både skal vænne sig til stor bane med seks markspillere, kontraspil og en større bold, som en træner opremser her:

”Kort bane er rigtig fin til nybegyndere. Men for øvede dræber den spillet. Når U11 rykker op til U13, er der for stor kontrast. Syv spillere, streg, udskiftning det korrekte sted, stor bane, bold opgives fra midten.”

Træner, U13-piger

Bekymringen for det store spring til U13 underbygges af en pointe om, at skiftet går fra 2.-årsspiller på U11 til 1.-årsspiller på U13, som kan gøre denne overgang endnu mere skrøbelig, da spillerne skal vænne sig til mange nye elementer i spillet samtidig med, at halvdelen af spillerne er både større og har spillet på stor bane i en hel sæson:

”I forhold til tidligere kan vi mærke, vi får nogle spillere op, som ikke er vant til at løbe og aflevere i fart. Og vi får nogle spillere op, som har endnu sværere ved overgangen mellem U11 og U13.”

Træner, U13-piger

Uklarhed om regler blandt dommerne

Et sidste bekymrings- eller udfordringspunkt i forhold til god implementering af kortbanen omhandler dommerne. Flere trænere nævner, at dommerne ikke er godt nok inde i reglerne om kortbane, hvilket kan føre til frustrationer blandt spillere og trænere:

”Vi har nogle små piger, så vi dækker sådan forholdsvis offensivt, for har de bare én stor – der sker noget på U11, der vokser man både opad og udad. Og er man sådan en lille nus, så har man simpelthen svært ved at dække de der store piger op. Så vi er nødt til at skulle frem. Dommerne har ikke været klar på reglerne. Hvor langt må man gå

frem? Er det helbanepres? Må man mandsopdække? (...) Der er ingen tre-meter at forholde sig til, det har virkelig, virkelig været en dårlig oplevelse.”

Træner, U11-piger

En anden træner supplerer oplevelsen i forhold til dommere:

”Men jeg er overrasket over, hvor stor tvivl der er om, hvilke regler der gælder. F.eks. omkring at fiske. Jeg kan ikke forstå det. Det er lidt irriterende, når man står derude, og der er tvivl om de regler, der gælder. Det er også et element i at få kortbanen implementeret på en god måde. At man har nogle dommere, der kender til reglerne.”

Træner, U11-drenge

Mange trænere udtrykker positive oplevelser med kortbanen

Foruden en række bekymringer eller opmærksomhedspunkter i forhold til kortbanens virke finder man også en række positive udtalelser om kortbanen – særligt i forhold til U9 og nybegyndere på U11:

Her to udtalelser om spillets mulighed for flere berøringer for flere:

”Det er helt fantastisk for vores spillere. I går spillede vi kamp med U11-piger A mod [navn på modstanderklub], og kampen endte 29-27. Der var mål af alle spillere, redninger af målmændene og fede forsvarsaktioner. En helt igennem fornøjelse både for trænere og spillere.”

Træner, U11-piger

”Fjernelse af transporttiden fra mål til mål er mindsket ved kortbane, hvilket er meget positivt. Færre boldtab i opspillet op ad banen, hvilket giver flere afslutninger og brugbare angreb for holdene.”

Træner, U11-drenge

De positive holdninger til kortbanen handler ofte om, at banen egner sig bedre til nye spillere:

”Jeg er meget positiv. Det har virkelig været godt. Her kan man få bredden med. Nu har jeg jo også nogle spillere, hvor fødderne nærmest vender den forkerte vej. Men jeg oplever, at spillerne udvikler sig på den korte bane. Man får en masse angreb. Det er godt til mange nybegyndere.”

Træner, U9-drenge

Man finder lignende holdninger fra U11-trænere, som egentlig synes, at kortbanen er for lille, men samtidig kan se kvaliteter i kortbanen til B- og C-niveau:

”... ikke fordi, jeg er tilhænger af kortbanen, men vi har tre hold, og vi har fået fire-fem nye spillere, så det er super fint for dem, der stadig har problemer med at kaste og gribe, at de spiller på den korte bane. Vi har faktisk været afsted her til aften, og dem, som lige er startet, de formår faktisk at få scoret mål, det tror jeg var gået galt 100 gange, hvis de

skulle spille på den lange bane. Så i det, der hedder C-rækken eller det laveste af B-rækken, der er det super fint.

Træner, U11-drenge

Overvejelser om både kortbane og stor bane på U11

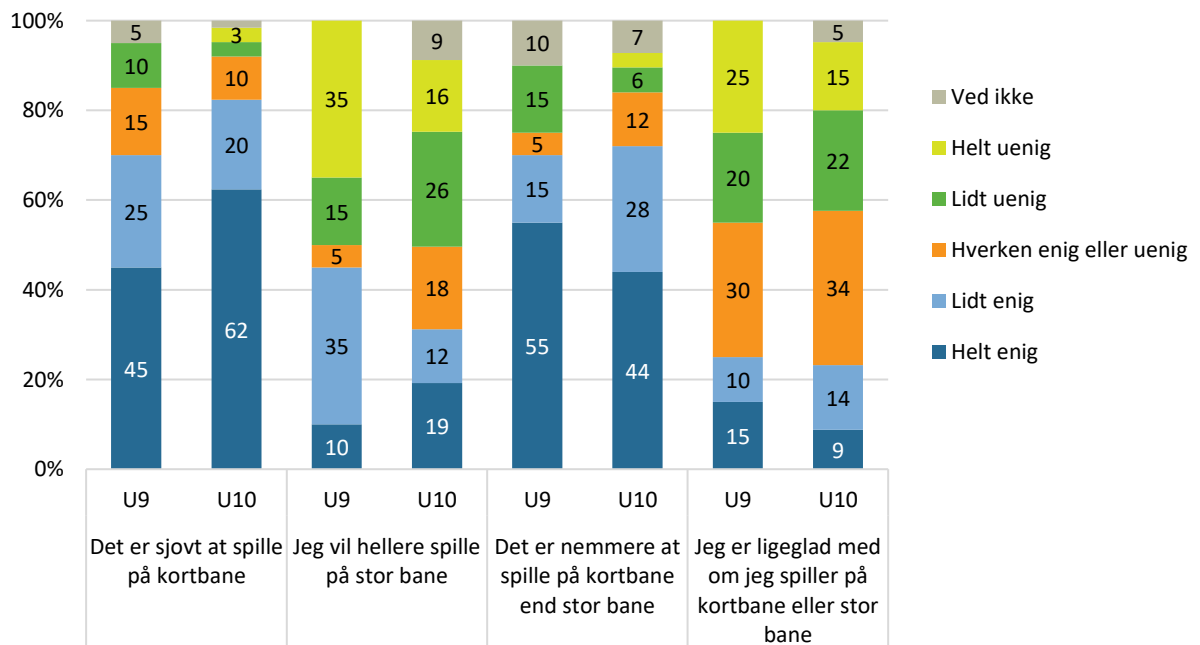
Generelt nævner mange trænere, både 'tilhængere' og 'modstandere' af kortbanen, at man bør overveje både kortbane og stor bane som turneringsudbud på U11 – evt. opdelt på niveau, så A-holdene spiller på den store bane. Det fører til videre diskussioner om, hvorvidt man skaber endnu større ulighed og niveauforskelle, særligt hvis alle skal spille med samme koncept på U13.

De indledende analyser, som viser kvantitative forskelle i holdninger på tværs af niveau, giver da heller ikke et tydeligt billede af, at B- og C-niveautrænerne er udtalt mere positivt stemt for kortbanen end A-trænerne.

Spillernes holdninger til kortbane

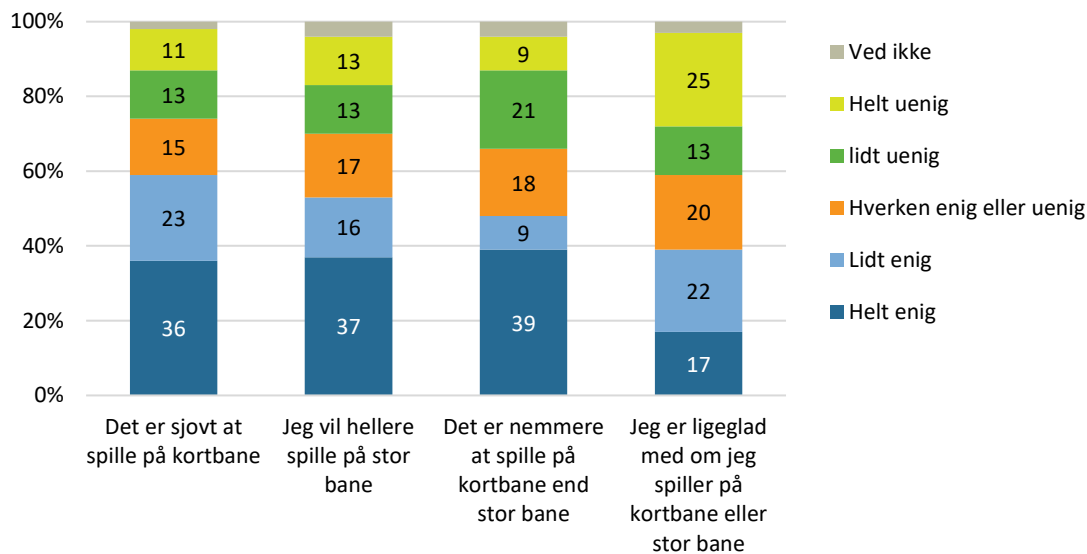
Vender vi blikket fra trænerne mod spillerne i figur 22 og 23, er det overordnede indtryk, at spillerne synes, det er sjovt at spille på den korte bane. Det gælder især for U9 og U10-spillerne, mens U11-spillerne er mere moderate i deres vurdering. Samtidig viser figurerne, at spillerne har blandede holdninger til, hvorvidt de foretrækker stor bane frem for kortbanen. På U11 er godt halvdelen lidt eller helt enige i, at de foretrækker stor bane.

Figur 22: Flertallet af spillere på U9 og U10 finder det sjovt at spille på kortbanen (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmål vedrørende spillernes holdning til kortbane versus lang bane. U9 (n=20) og U10 (n=125).

Figur 23. U11-spillerne er lidt mere moderate end U9 og U10-spillerne i deres vurdering af kortbane (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmål vedrørende spillernes holdning til kortbane versus lang bane. U11 (n=1.345).

Opsummerende om kortbane

Samlet set finder man stor opbakning til kortbanen på U9 og meget blandede holdninger og en del frygt for konsekvenser især for de bedste spillere ved permanent indførsel af kortbane på U11.

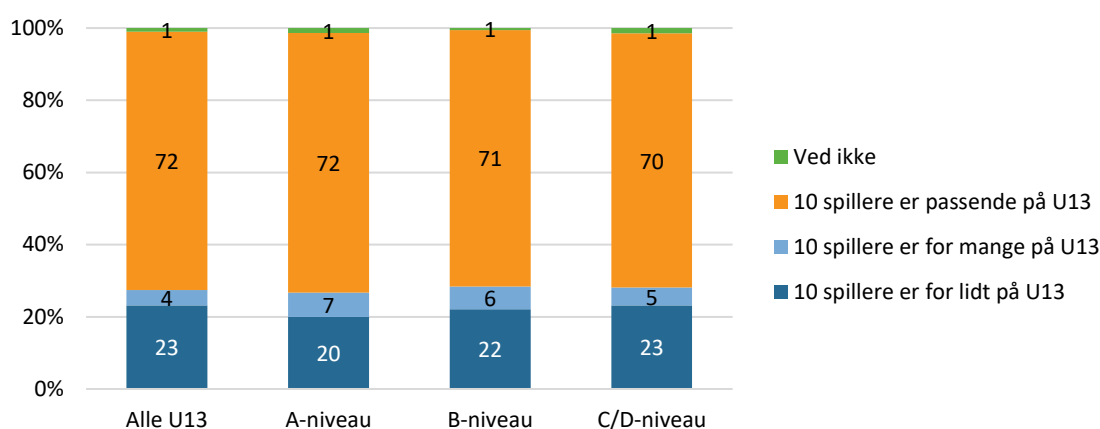
Efterspørgsel efter bedre kommunikation om kortbanen, hjælp til at sætte gode træninger op, dommere, som er usikre på reglerne, samt trænere, som ikke helt kan følge rationalerne bag indførsel af kortbane, giver en indikation af, at der på nuværende tidspunkt er tale om 'implementeringsfejl' snarere end 'teorifejl' i forhold til at vurdere effekterne af kortbanen. Med implementeringsfejl skal forstås, at trænerne endnu ikke har haft tilstrækkelige forudsætninger for at præsentere sine spillere for spillet på kortbane. Derfor vil det være hensigtsmæssigt at skrue op for kommunikationen om intentioner, inspiration til gode træningsøvelser og opkvalificering af dommere/klarhed om regler forud for sæson 2022/2023.

Ændrede regler om målvogter, igangsættelse af spil og antal spillere på holdkort

Som led i Nye Spilformer har DHF valgt at indføre et maksimum på ti spillere på holdkortet på U13. Tanken med dette maksimum er at sikre, at alle spillere får spilletid i kampene, og at man fortsat på U13 kan benytte spillere både som målvogter og i marken.

Figur 24 viser, at størstedelen af trænerne for U13 finder ti spillere passende, mens mellem hver fjerde og hver femte træner kunne ønske sig mulighed for at tage flere spillere med til kampene.

Figur 24: Flertallet af U13-trænerne har det fint med maksimalt ti spillere på holdkortet (pct.)

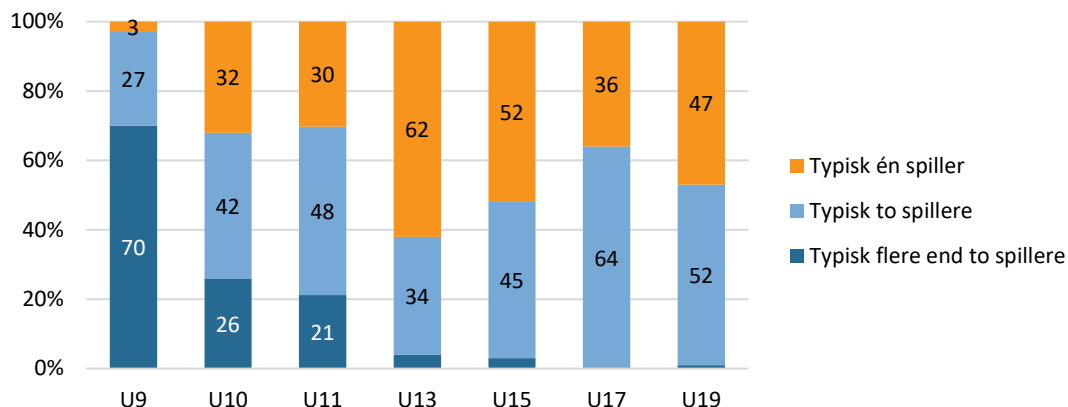

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvad synes du om antallet af spillere på holdkortet". Fordelt på niveau (n=306).

Blandt trænerne, som kunne ønske sig flere spillere på holdkortet, handler det især om muligheden for at have to målvogtere med frem for én. Man ser altså en tendens til, at antalsbegrænsningen fører til færre målvogtere, som kommer med til kampe, frem for at spillerne både indtager funktion som målvogter og som markspiller.

I den forbindelse angiver hele 62 pct. af U13-trænerne, at de typisk har én målvogter med til kamp, mens 34 pct. typisk har to med. Samtidig angiver over halvdelen af trænerne (59 pct.) at ingen af målvogterne normalt spiller i marken. De har altså allerede specialiserede målvogtere. Tendensen til kun at medbringe én målvogter er desuden markant større på U13 end på de øvrige årgange, som angivet i figur 25.

Figur 25: På U13 finder man den største tendens til kun at medbringe én målvogter til kampe (pct.)

Figuren viser trænerens svar på spørgsmålet; "Hvor mange spiller typisk målvogter, når I spiller turneringskamp?" Fordelt på årsgang (n=1.177).

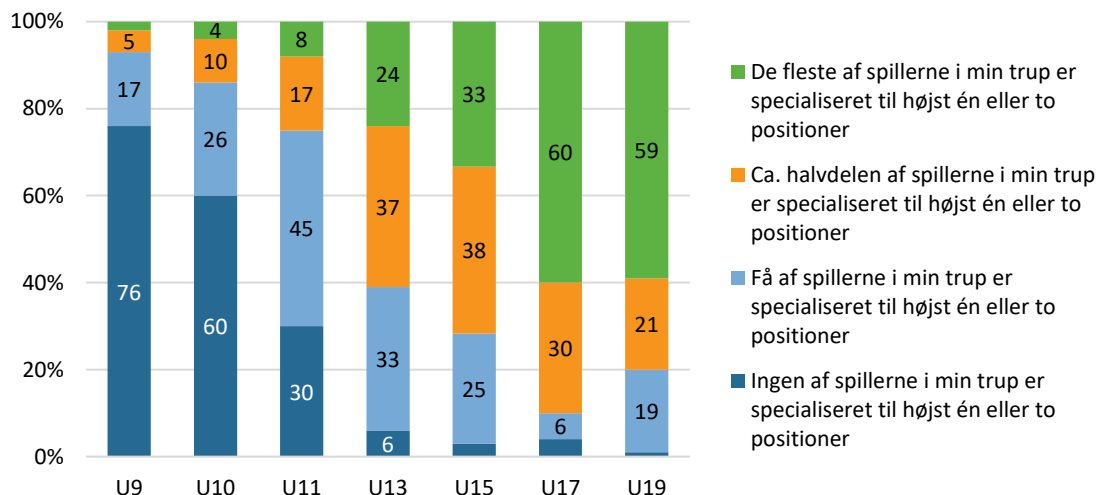
Samtidig finder man trænere, som irriterer sig over, at DHF skal bestemme, hvor mange spillere de tager med til kampene, da det føles som manglende tillid til trænerens evner til at give spillerne ligelig spilletid:

"Der skal ikke laves regler, fordi der er trænere, der ikke kan finde ud af at administrere max 12 spillere. Så må der arbejdes med de trænere og klubber, der ikke kan finde ud af det."

Træner, U13-piger

Ser vi generelt på tendensen til at specialisere spillerne på faste positioner, er det en tendens, som tager gradvist til, og på U13 ser man generelt et flertal, som har specialiseret mindst halvdelen af truppen til én eller to faste positioner (figur 26).

Figur 26: Man finder specialisering af spillere helt ned til U9/U10, men det er først fra U13, at flertallet spiller på højst to positioner (pct.).

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "I hvilken grad spiller I generelt med faste positioner?" (n=1.258).

Opsummering om antal spillere på holdkortet

Et flertal af trænerne hilser et maksimum på ti spillere velkomment på U13. Men en utilsigtet effekt af maksimum antal spillere på holdkortet kan være, at det i stedet for at være en regel, der sikrer, at spillere ikke kommer med til kampe som 'bænkevarmere', snarere fører til mindre spilletid og kamptræning for allerede fast-positionerede målvogtere, som slet ikke kommer med til kamp.

Som opsummeringen om kortbanen var inde på, skal man også i forhold til antal spillere på holdkortet være opmærksom på en 'implementeringsfejl', som ikke tjener det formål, som reglen er indført med henblik på at sikre.

Afskaffelse af U15 DM

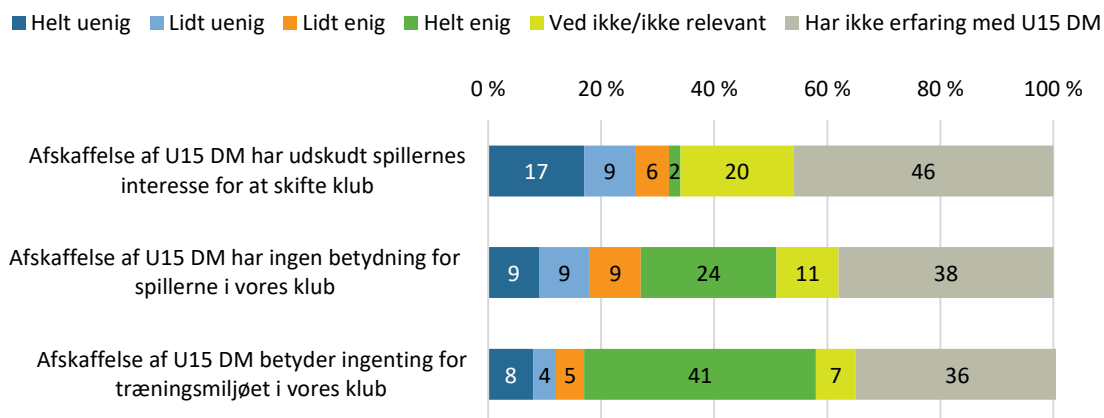
Som et sidste tiltag i forbindelse med Nye Spilformer, har DHF valgt, at der ikke skal afholdes officielt DM for spillere på U15. Det er gjort for at udskyde det endegyldige fokus på resultater og i stedet bibeholde et fokus på udvikling af spillere, som både tilgodeser talentudvikling og et godt socialt håndboldmiljø.

Samtidig er håbet at undgå spillere, der allerede som 15-årige vinder DM og dermed for tidligt opnår en 'mæthed' i forhold til at vinde de ultimative titler. I stedet ønsker DHF at sikre en sult for at udvikle sig som spiller op gennem ungdomsrækkerne og samtidig forsøge at mindske frafaldet blandt unge spillere (fordi de ikke på dette tidspunkt kan være med på det højeste niveau).

Trænernes holdning til afskaffelse af U15 DM

Et blik på trænernes holdninger til afskaffelse af U15 DM viser, at en stor andel slet ikke har erfaring med U15 DM, mens mange derudover er enige i udsagnet om, at afskaffelsen ingen betydning har for træningsmiljøet i klubben (figur 27). Omvendt ser få trænere dog ud til at vurdere, at DM faktisk har en betydning på U15 årgangen.

Figur 27: De færreste trænere vurderer, at afskaffelse af U15 DM har en betydning for spillerne (pct.).

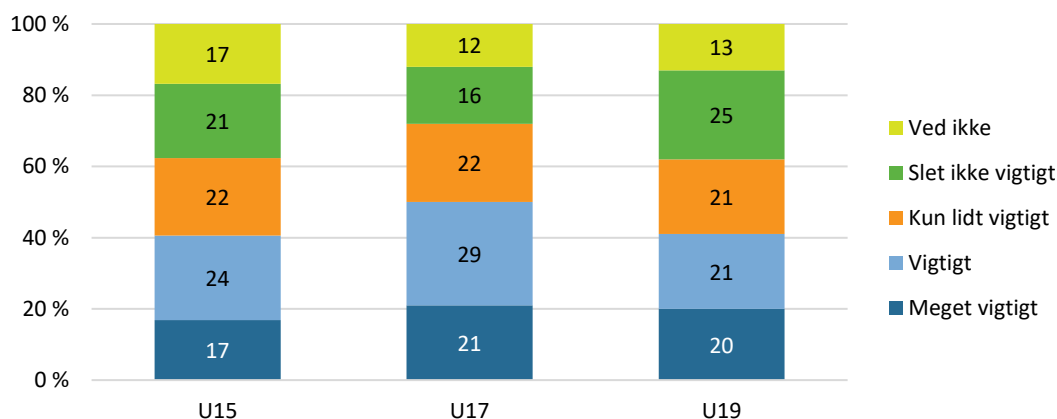
Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Har du oplevet nogle af følgende virkninger ved afskaffelse af U15 DM?" (n trænere for U15=229).

Spillerens holdning til afskaffelse af U15 DM

Godt 40 pct. af spillerne finder det vigtigt eller meget vigtigt, at der bliver afholdt DM, hvilket trods alt er en relativt stor andel af de samlede ungdomsspillere (figur 28).

Yderligere er det interessant at se, at svarene ikke fordeler sig nævneværdigt anderledes på U15 end på de to ældre årgange U17 og U19.

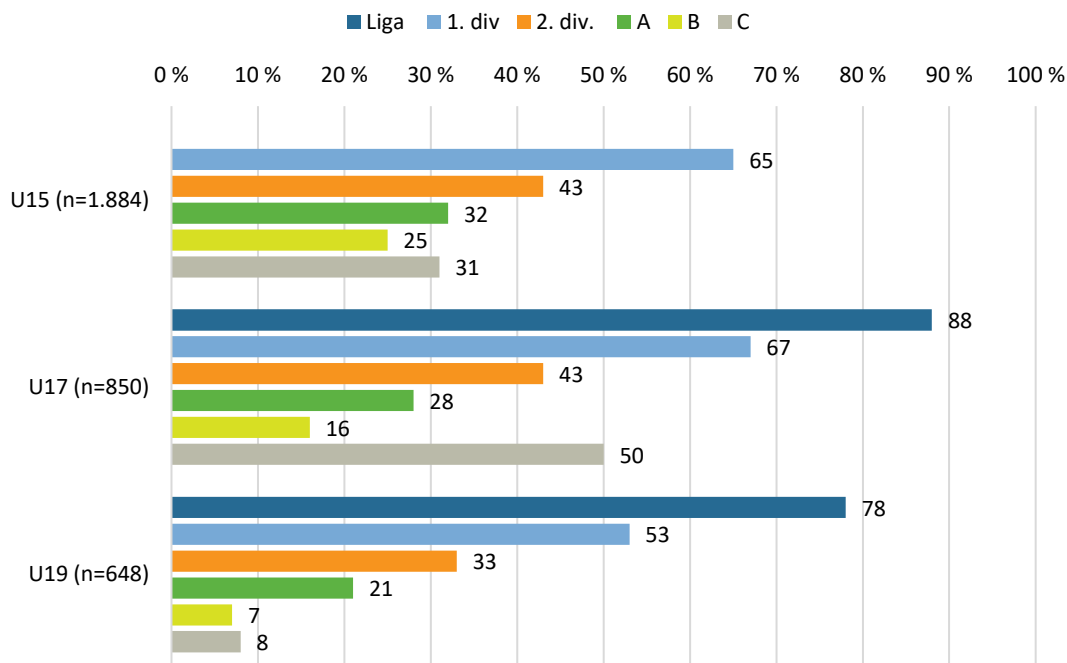
Figur 28: Ungdomsspillere er uenige i vigtigheden af afholdelse af DM på deres årgang (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det, at der afholdes ungdoms-DM på din årgang" (n=1.202).

Svarene fra spillerne understreger, at ungdomsspillere er meget forskellige. De har forskellige ambitionsniveauer, spiller på forskellige niveauer og har dermed også forskellige holdninger til, hvorvidt det er vigtigt, at der bliver afholdt DM på den enkelte årgang. Figur 29 illustrerer således tydeligt, at spillernes opfattelse af DM som vigtigt stiger med det aktuelle niveau, de spiller på.

Figur 29: Andelen, der svarer 'meget vigtigt' eller 'vigtigt' til afholdelse af DM på sin årgang, stiger i takt med øget niveau (pct.)

Figuren viser svarkategorierne 'vigtigt' og 'meget vigtigt' på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det, at der afholdes ungdoms-DM på din årgang". Fordelt på tværs af niveau (n U15=1.884, n U17=850, n U19=648).

Når trænerne i interviewene er blevet bedt om at forholde sig til U15 DM, svarer flere uafhængigt af hinanden, at klubberne selv arrangerer 'uofficielle' mesterskaber og ryster dermed lidt på hovedet over, at det officielle DM fra DHF's side ikke bliver afholdt:

"Jeg tror, at så vil det blive afholdt uofficielt. Vi har haft piger med til uofficielt DM, så hvis man ikke arrangerer det i håndboldregi, det officielle regi, så er der nogle andre klubber, som vælger at tage den."

Træner, U15-piger.

En træner på U13 har derudover refleksioner om, hvorvidt der er sammenhæng mellem afskaffelse af U15 DM og individuelt fokus på talentudvikling på U13:

"Jeg synes, det er lidt dobbeltmoralisk, at man aflyser U15 DM og så samtidig udtager U13 2.-årsspillere til forbundstræninger. Der synes jeg, det var bedre, at holdet sammen tog til DM og havde den oplevelse sammen. At kende nogle fremfor, at man enkeltvis allerede fra U13 bliver udtaget. Det har jeg svært ved at forstå, hvorfor man i den ene hånd, i den ene afdeling af DHF, udtager spillere (...) Så vil jeg meget hellere spille om DM."

Træner, U13-piger.

Generelt er trænerne enige om, at det er fedt at komme til stævner, og at det giver gode oplevelser, så spørgsmålet er, om selve DM-titlen er afgørende, eller om det er lige så relevant at afvikle andre typer af stævner, der giver spillerne oplevelser som hold både sportsligt og socialt, uden at det overskygges af resultater.

Opsummerende om afskaffelse af U15 DM

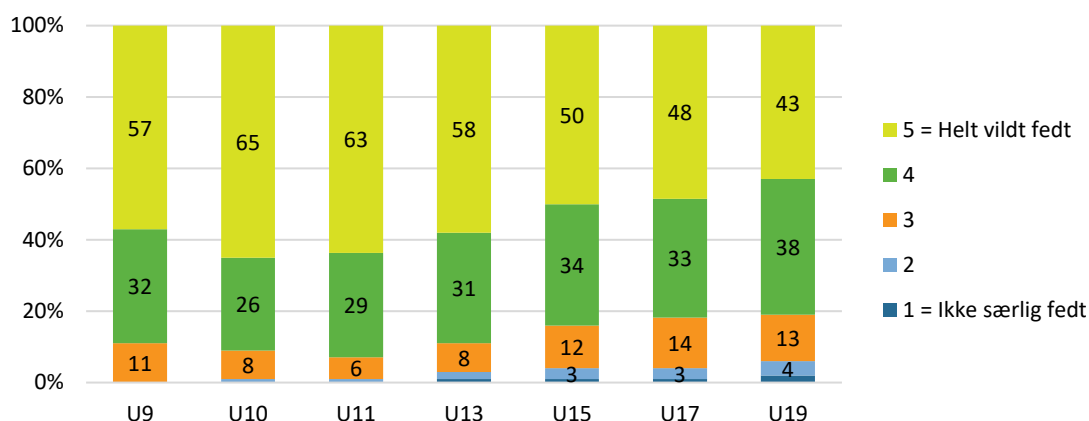
Som ved de øvrige ændringstiltag på Nye Spilformer er der noget, der tyder på, at langt fra alle trænere har taget selve formålene med ændringstagene til sig. Én ting er at være enig eller uenig i de tiltag, der kommer fra DHF, noget andet er at følge rationalerne bag. Samt i sidste ende troen på, at de konkrete ændringer fører til de rationaler, der er tiltænkt. Derfor bør fokus også på dette punkt i første omgang være på kommunikation om formålet med ikke at have DM i U15 og gerne samtidig komme med bud på, hvad fokus så kan eller bør være hos de enkelte trænere.

Håndboldspillere synes, det er fedt at gå til håndbold

Et sidste tema i midtvejsrapporten, som egentlig griber ud over et konkret blik på de enkelte udviklingstiltag, zoomer ind på spillernes syn på håndboldspillet og nogle af de værdier, som de vægter højt.

Figur 30 viser en oversigt over spillernes svarfordelinger på spørgsmålet om, hvor fedt det er at gå til håndbold for tiden, og her ser man jo helt tydeligt nogle børne- og ungdomsårgange, som elsker deres idrætsgren.

Figur 30: Et stort flertal af håndboldspillere giver håndboldspillet topkarakter (pct.)

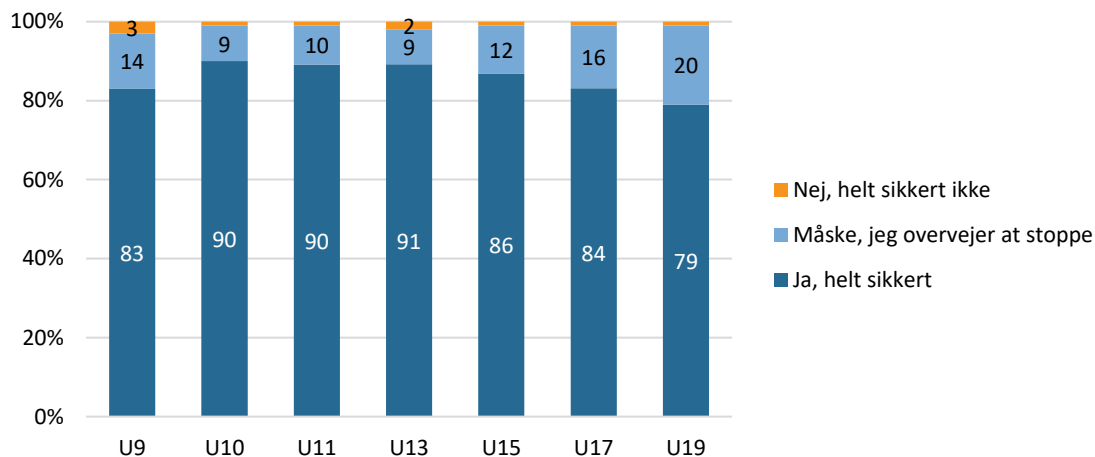

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor fedt er det at gå til håndbold for tiden?" (Skala fra 1 til 5). Fordeling på tværs af årgange (n=5.991).

Samtidig viser figur 30, at spillernes holdninger til at gå til håndbold ændrer sig jævnt med alderen, og der er altså ingen tegn på, at oplevelser med kortbane på U11 eksempelvis skulle gøre noget ved denne holdning.

Samtidig ser forventningerne til næste sæson ud til at være præget mere af alder end noget andet (figur 31). Andelen, som overvejer at stoppe, stiger således i ungdomsårene, hvilket jo kan have mange årsager.

Figur 31: Flertallet af håndboldspillerne forventer at fortsætte med håndbold i næste sæson (pct.)

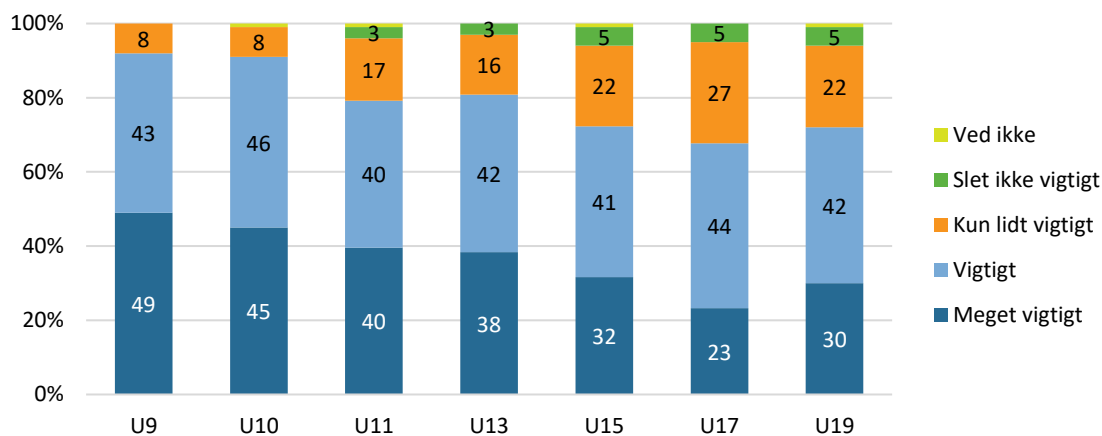

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Skal du spille håndbold næste sæson?" Fordelt på årgang (n=5.656).

Fællesskabet er afgørende – uanset niveau

Især fællesskabet og det at spille med sine venner er en afgørende faktor for at synes, det er fedt at spille håndbold – uagtet årgang (figur 32).

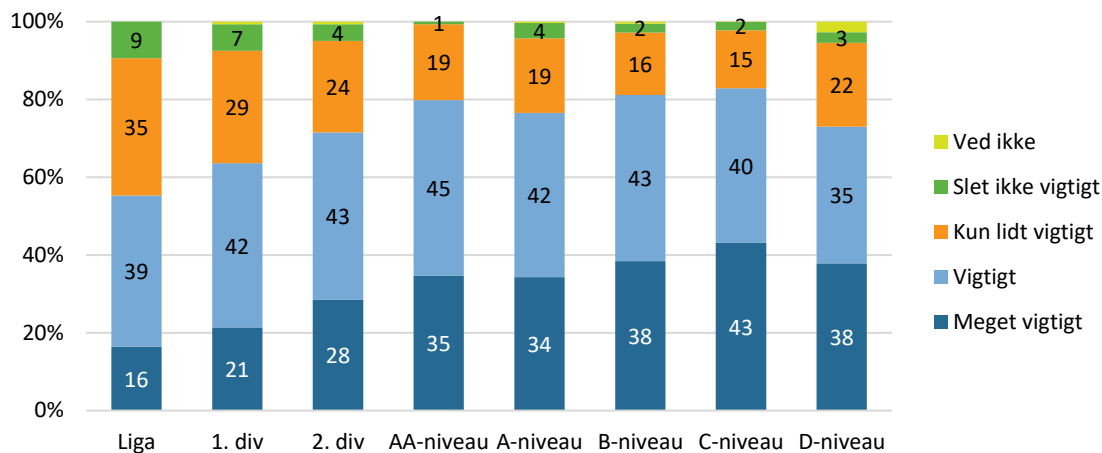
Figur 32: Et flertal af spillerne finder det vigtigt, at de spiller med gode venner/veninder (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det, at jeg spiller sammen med gode venner/veninder?" Fordelt på tværs af årgange (n=5.656).

Også på tværs af niveau finder man stor enighed om, at det at spille med sine gode venner/veninder er vigtigt. Dog finder man flere på de øverste niveauer, som kun finder det lidt vigtigt (figur 33).

Figur 33: Håndboldspillerne lægger stor vægt på at spille med gode venner/veninder. Fordelt på niveau (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det, at jeg spiller sammen med gode venner/veninder?" Fordelt på tværs af niveauer (n=5656).

Nogle af de uddybende svar til, hvorfor det er fedt at spille håndbold, har fokus på fællesskab:

"Mit hold er godt, fordi vi hepper på hinanden, vi er glade sammen og øver sammen, vi har et godt fællesskab, og jeg elsker at komme til træning."

U9-spiller

"Det er en fed sport med mulighed for godt sammenhold."

U11-spiller

"Jeg elsker at spille håndbold, og vi har et godt sammenhold på holdet, godt kammeratskab."

U13-spiller

"Super kammeratskab på holdet. Det sociale vægtes højt af trænerne og klubben."

U15-spiller

"Vi har et virkelig godt sammenhold på holdet, som gør det sjovt at komme til håndbold. Det er det vigtigste for mig."

U17-spiller

"Vi har et vildt godt fællesskab både inde og ude for banen. Man glæder sig meget til at se alle glade ansigter til både træning men også kamp."

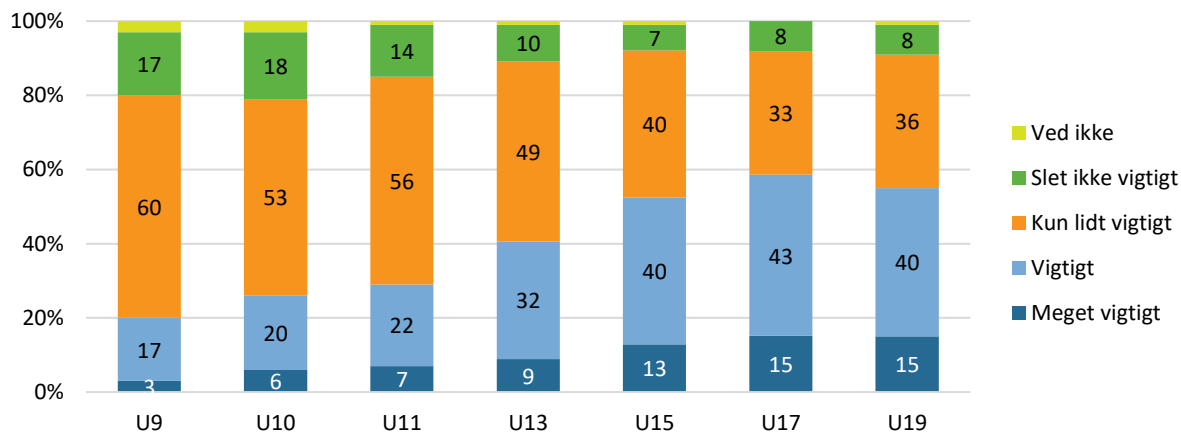
U19-spiller

Spillerne nævner, hvordan håndbolden er med til at skabe rammerne for et fællesskab, som vægtes rigtigt højt. Trænerne bliver også nævnt som facilitatorer til fællesskabet. Samtidig giver spillerne også udtryk for, hvordan dette fællesskab ikke kun er at finde inde på banen, men også uden for banen.

Fokus på 'at vinde' stiger med alderen

Konkurrenceelementet er også et tema, som især for de ældre årgange betyder en del. Alle spillere er blevet spurgt ind til, hvor vigtigt det er at vinde hver kamp samt det at vinde deres række. I figur 34 ser man, at vindermentaliteten stiger med alderen.

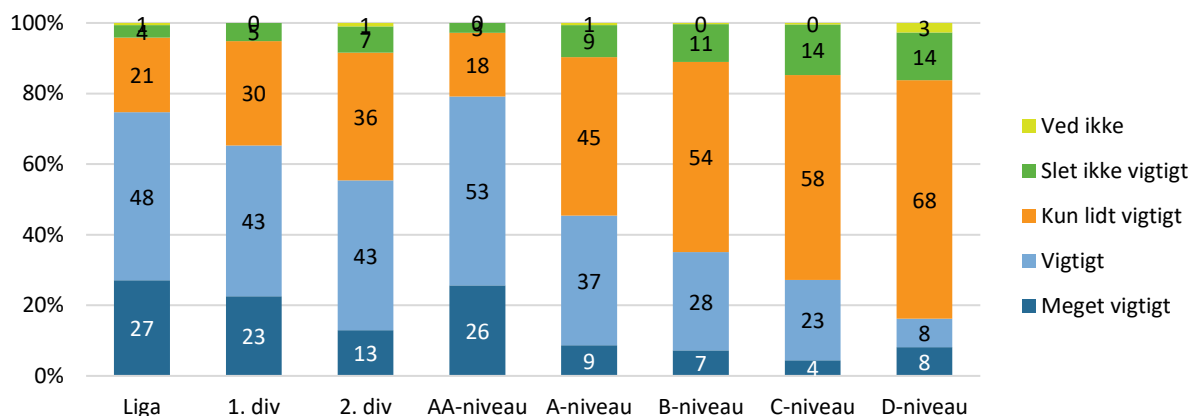
Figur 34: Det at vinde betyder mere med stigende alder (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det at vinde hver kamp?" Fordelt på årgange (n=5.656).

I den følgende figur 35 ser man, at det at vinde hver kamp bliver vigtigere i takt med stigende niveau. Især spillere på liganiveau og på AA-niveau går op i at vinde kampe.

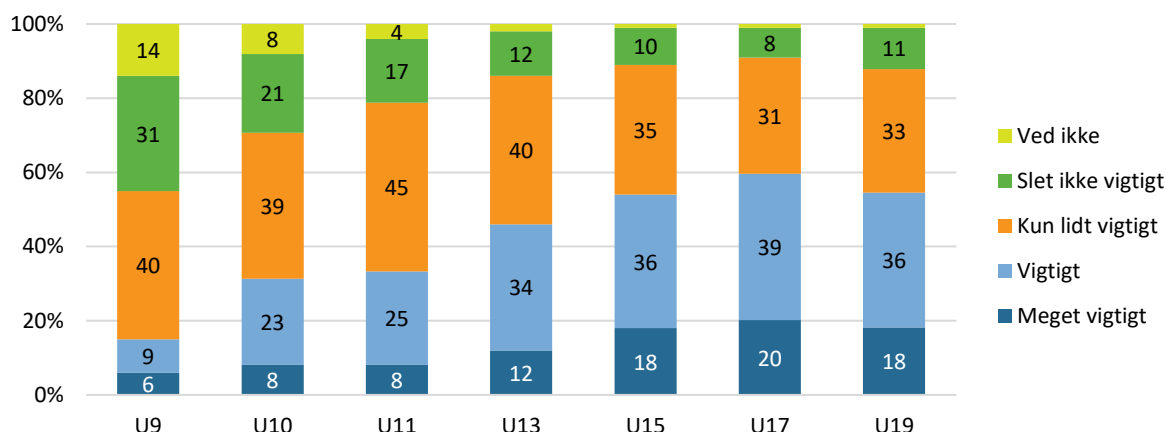
Figur 35: Det at vinde betyder mere med stigende niveau (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det at vinde hver kamp?" Fordelt på niveau (n=5.656).

Dernæst er fokus på, hvor vigtigt det er at vinde den række, man er tilmeldt (figur 36). Her finder man i tråd med tidligere analyser om U15 DM meget blandede svar som udtryk for en meget broget spillerskare, som har vidt forskellige intentioner.

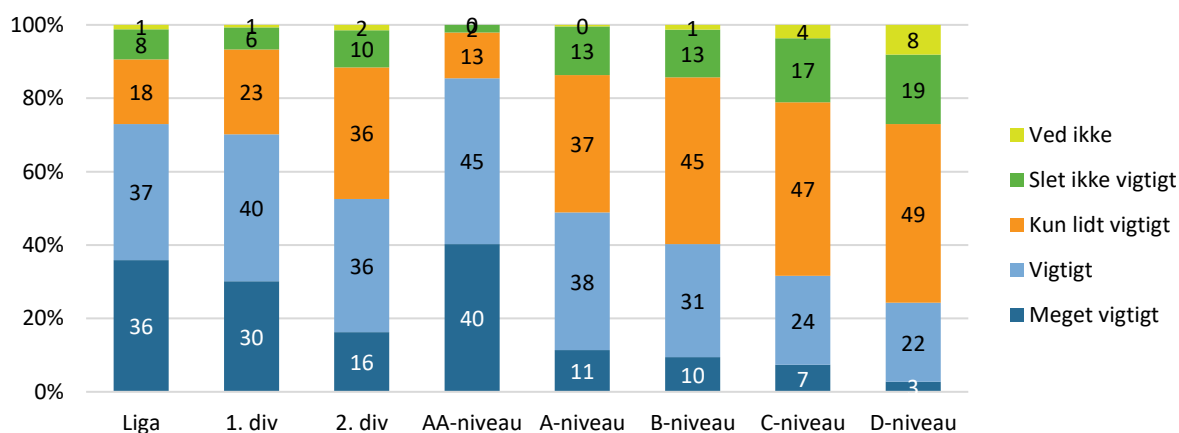
Figur 36: Med stigende alder stiger fokus på at vinde den række, man er tilmeldt (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det at vinde den række I er tilmeldt?" Fordelt på årgang (n=5.656).

Også her stiger fokus på at vinde med niveauet, men især for spillere på AA-niveau bliver det ekstra vigtigt (figur 37). Det kan måske skyldes, at AA-rækken først dannes i sidste halvdel af sæsonen, hvor fokus på slutningen kommer til at overskygge andre facetter af håndboldspillet.

Figur 37: Fokus på at vinde den række, man er tilmeldt, er størst for AA-spillere (pct.)

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det at vinde den række I er tilmeldt?" Fordelt på niveau (n=5.656).

En række spilleres udsagn om tab/vind giver yderligere indikation af, at det ikke blot handler om at vinde, men måske i lige så høj grad handler om at undgå for mange nederlag. Det kan måske også være én af årsagerne til, at trænerne nogle gange oplever, at andre hold er tilmeldt i for lave rækker - netop for at undgå at tabe hver gang.

"Vi taber alle vores kampe, da mange hold bruger deres gode spillere på andetholdet."

U9-spiller

”Det er fedt at gå til håndbold, men kampene er ikke så sjove, for der er tit spillere med på de andres C-hold, som er alt for gode, og som også spiller kampe på de andres A- og B-hold. Så vi taber ofte stort, og det ikke så sjovt.”

U11-spiller

”Har meget lyst til håndbold, men er i en pulje, hvor vi taber med 30 mål til to hold og spiller lige op med de tre andre hold. Det er ik’ ok.”

U11-spiller

”Der er ofte for ’dygtige’ spillere med til kamp. Dette gør, at kampene ikke bliver lige. Hvis man taber hver gang pga. af dette, kan motivationen for at spille håndbold godt falde, og der kan tabes medlemmer i klubberne.”

U13-spiller

”Vi taber alle vores kampe, og det tager noget af gejsten. Der er stor niveauforskel i C-rækken.”

U13-spiller

”Der er ikke så god stemning på holdet, jeg føler, der er lidt pres på ift. at spille godt.”

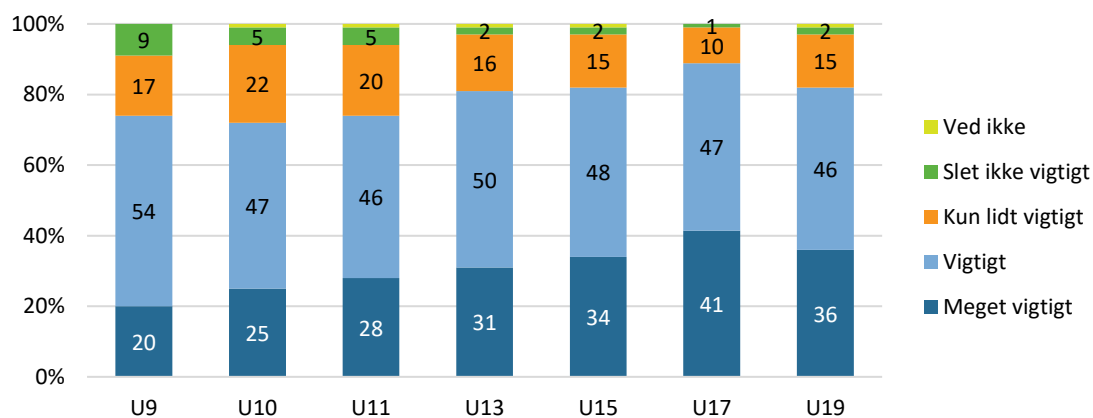
U17-spiller

Niveau

Som tidligere nævnt er fællesskabet en stor drivkraft for at spille håndbold, hvor det at spille sammen med ens venner gør det ekstra fedt. Spillerne er derfor også blevet spurgt ind til, hvor vigtigt det er for dem at spille med andre på samme niveau.

Svarfordelingen i figur 38 viser, at det er meget vigtigt for spillerne, at de spiller sammen med andre på samme niveau. Dette gør sig gældende for alle årgangene, dog vægtes det vigtigere hos de ældre årgange end hos de yngre.

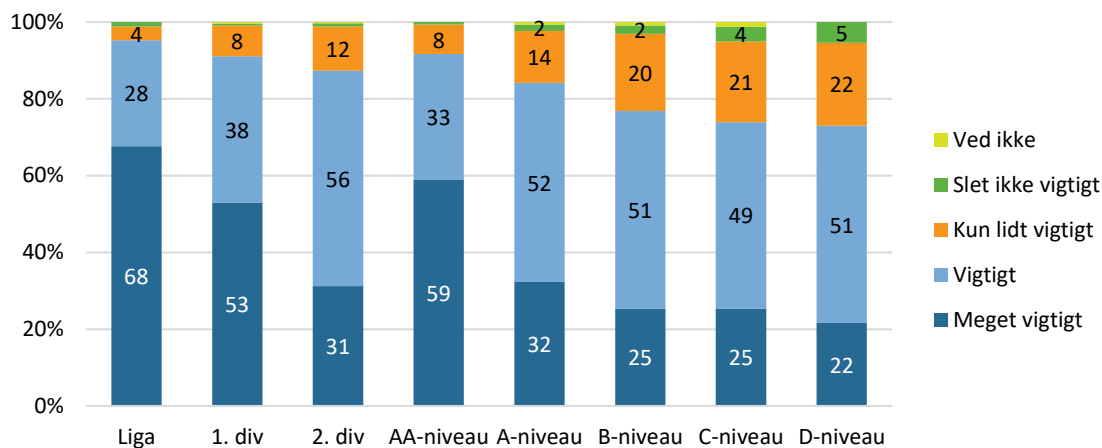
Figur 38: Spillerne er enige i, på tværs af årgange, at det er vigtigt at spille med andre på samme niveau (pct.)

Figuren viser svarfordelingen på spørgsmålet: ”Hvor vigtigt er det, at jeg spiller sammen med andre på samme niveau?” Fordelt på årgange (n=5.656).

Igen stiger fokus på at være på hold med andre på samme niveau med niveauet, man spiller på (figur 39).

Figur 39: Især på liga- og AA-niveau går spillerne op i, at de andre er på samme niveau (pct.)

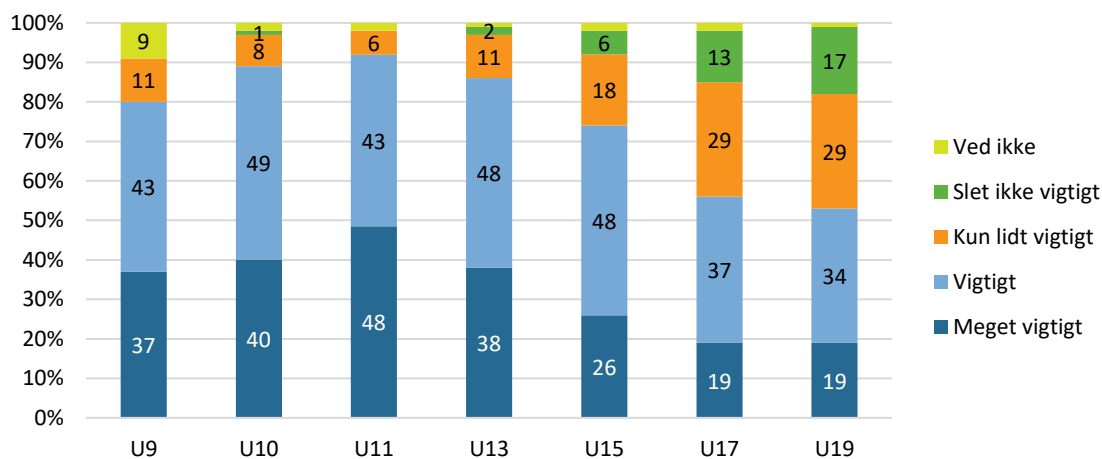

Figuren viser svarfordelinger på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det, at jeg spiller sammen med andre på samme niveau?" Fordelt på niveau (n=5.429).

Spilletid til alle

Figur 40 viser, at især spillerne på de yngre årgange anser det for vigtigt, at alle får spilletid.

Figur 40: Det vægter især højt hos de yngre årgange, at alle spillere får spilletid (pct.)

Figuren viser svarfordelingen på spørgsmålet: "Hvor vigtigt er det at alle får spilletid?" Fordelt på årgang (n=5.656).

Spillernes udsagn om forskellige temaer

Som afslutning på midtvejsevalueringen gengives her en række udsagn, som spillerne selv har formuleret i de åbne svarkategorier på spørgsmålet om, hvor fedt det er at spille håndbold for tiden. Der er flere hundrede udsagn, og nedenfor præsenteres en række af de udsagn, som er mest sigende, og som berører temaer, som flere nævner. Udsagnene er opdelt i de temaer, de omhandler.

Fokus på spilletid og følelsen af at blive set

”Vi får ikke alle lige meget spilletid i kampe og til træning.”

U9/U10-spiller

”Det er fint at spille håndbold, men da flere af mine venner er kommet på A-holdet, er jeg bekymret for, om jeg bliver den eneste, der spiller på B-holdet. Hvis jeg ikke har nogle venner på holdet, så stopper jeg med at spille håndbold.”

U11-spiller

”For meget fokus på de gode, der bliver bedre, og de dårligere forbliver dårligere (internt på holdet).”

U11-spiller

”Vores træner vil gerne vinde kampene, så os, der ikke er så gode, får nogle gange kun få minutter på banen.”

U13-spiller

”Jeg har lige skiftet klub, fordi min gamle træner ikke behandlede os spillere særlig godt. Han ville kun træne de tre bedste, og så var vi andre lige meget. Han kørte meget på os, og til sidst mistede jeg modet og lysten. Nu er vi flere fra mit gamle hold, der er startet i en ny klub, og her bliver alle set og hørt.”

U15-spiller

”Lige nu spiller jeg på det niveau, jeg føler passer bedst til mig, så jeg kan udvikle mig mest muligt. Jeg spiller også sammen med en masse gode veninder, og vi har det rigtig godt sammen på vores hold.”

U15-spiller

”Har skiftet klub, hvilket har været med til at gøre sporten bedre pga. forskelsbehandling i gamle klub.”

U19-spiller

”Jeg nyder, at jeg er flyttet til en klub, hvor de møder det niveau, jeg er på. I min klub træner vi U19 og senior sammen, og det giver mig helt vildt meget, og det gør bare, man kan mærke, man rykker sig.”

U19-spiller

Skader kan være afgørende for fremtid med håndbold

"Brækkende foden i en kamp og har ikke trænet i 8 uger, så det er lidt hårdt at komme i gang igen, og så træner vi rigtig meget – 3 gange i 2 timer hver uge, det er meget, og jeg er lidt træt."

U9/U10-spiller

"Fordi jeg er skadet. Jeg træner med, så godt jeg kan, men spiller ikke kamp lige nu."

U13-spiller

"Jeg spiller ikke rigtigt, da jeg har brækket min ankel, men fællesskabet er stadig godt."

U15-spiller

"Jeg har været skadet, så jeg har svært ved at finde tilbage til det."

U17-spiller

Trænere kan både tiltrække og afskrække

"Fordi der er meget mere styr på træning end til fodbold (er lige stoppet efter at have spillet i 4 år). Vores håndboldtrænere ser alle spillere og ikke kun deres egne børn. Det betyder, at der også altid er trænere med til kampe for 2. holdet. Da jeg spillede fodbold, gad de 3 trænere kun at være med til kamp, hvis deres eget barn var på holdet. Derfor var der ofte ikke rigtige trænere med til kampene."

U9/U10-spiller

"Det er også sjovt at score og så kigge ud på din træner, som er glad."

U9/U10-spiller

"Fordi vi har en rigtig dygtig træner, som øver gode øvelser, og træningerne er også ret sjove."

U11-spiller

"Elsker at spille håndbold, men bliver ikke hjulpet nok i træningen. For få kampe til de dårligere (Internt på holdet)."

U11-spiller

"Det går mig lidt på, når træneren bliver sur på mig. Jeg kommer ofte til at sammenligne, så jeg har nemt ved at føle, jeg bliver valgt fra i kampene og ikke får lov at få en chance for at blive bedre til f.eks. at spille back."

U11-spiller

"Mine trænere bliver sure, hvis vi ikke vinder, og taler ikke så pænt."

U13-spiller

"Jeg synes, at det er nogle gode træninger, vi har. Vores trænere er også gode til at lave nye ting og øvelser med os."

U13-spiller

"Har en super dygtig træner, som kikker individuelt på os spillere, og derfor oplever jeg som spiller at udvikle mig meget, alene, såvel som med holdet."

U13-spiller

"Vores træner har valgt tre spillere (her i blandt mig), der ikke må spille kampe, fordi han siger, vi ikke er dygtige nok. Selvom vores tidligere træner siger noget andet. Det er meget ubehageligt at blive udstillet på den måde og holdt udenfor fællesskabet omkring turneringskampene."

U15-spiller

"Der har været problemer med mine trænere, bl.a. har de udstødt nogle spiller inkl. mig. De har valgt 1.- og 2.-holdet på deres opførsel og ikke spil. Derfor er lysten til håndbold ikke den største."

U15-spiller

"Fordi der er dårlige forældre-trænere, som er ligeglad med alle andre end egne børn og egne børns bedste venner. Der er ingen mulighed for dialog og en holdning fra trænerne om, at de er de klogeste og dygtigste i verden. Klogere end alle andre! Ofte på holdet bliver det hele sat op efter, at én spiller skal levere. Resten betragtes som kegler og statister. Behøver jeg nævne, at vi er 41 spillere til træning med 3 trænere. Kun 4.-holdstræneren er ok, men han har selvsagt intet at skulle have sagt. Det er noget op ad bakke og meget frustrerende."

U15-spiller

"Fordi vi har fået en dygtig ny træner, som kan lave sjov med og seriøst håndbold."

U15-spiller

"Holdet har fået ny træner i år. Træneren er afgørende for lysten til at spille. Trænerne de sidste to år har haft en ubehagelig omgangstone og råbt ad spillerne. En har endda kastet med en skraldespand eller shampooflasker. Det gør lysten til at spille meget lille, ligesom respekten forsvinder."

U15-spiller

"Jeg får meget ud af træningen og føler, det gavner mig som individuel og holdspiller."

U17-spiller

"Fordi mine trænere ikke behandler mig ordentligt, jeg bliver ikke respekteret, og de svarer ikke på mine spørgsmål. De har kaldt mig dårlig og har ikke fokus på alle spillere. De har mere fokus på de gode spillere og gør ikke noget for at forbedre de andre spillere."

U17-spiller

"Rigtig god træner, som altid lytter, råber tilpas meget i kampe, men aldrig direkte af spillere, altid konstruktivt."

U19-spiller

"Jeg oplever en meget, meget stor forskelsbehandling fra trænerne. Det helt fair, der er nogle, som er bedre end andre, men det ikke fedt, når ens træner får en til at føle, man ikke engang er en del af holdet, bare fordi man ikke nødvendigvis er på niveau med

nogle af de andre. For mit vedkommende er det min træner, som har ødelagt det fede i at komme til træning.”

U19-spiller

Tid – en velkendt barriere for idræt

”Fordi at jeg føler, det er mange gange på ugen, vi skal træne. Man får næsten ikke pause.”

U9/U10-spiller

”Med træning 2 gange om ugen og tit også 2-3 kampe om måneden, så kan det være lidt presset, når man også skal nå sine lektier.”

U11-spiller

”Nogle gange kan det være svært at balancere mellem håndbold og andre fritidsaktiviteter.”

U13-spiller

”Lidt presset med skole, arbejde og venner nogle gange.”

U17-spiller

”Det er svært at få tid til alt træning, når man går i gymnasiet og også gerne vil se venner.”

U17-spiller

”Med skole og andet kan det nogle dage være svært med overskud, men træneren og de andre fra holdet er forstående.”

U19-spiller

Position på banen – fløjen er ’udsat’

”Det er lidt svært at få bolden, når man er på fløjen, fordi dem på midten ofte skyder.”

U9-spiller

”Det er svært og ustruktureret at spille med ’de store’, når man selv kun har spillet 1 sæson og derfor ikke er lige så dygtig som de andre og ikke får meget spilletid og bliver ’placeret’ på en plads, som er meget svær at spille fra (fløj).”

U11-spiller

”Fordi back ikke spiller fløj, selv om jeg er en god spiller. Så føler mig lidt til grin, når jeg ikke får bolden i angreb.”

U11-spiller

”Det er fedt, jeg får lært andet end bare at være fløj og mere ansvar.”

U11-spiller

”Spiller både i marken og står i mål, så jeg bliver udfordret mest muligt.”

U13-spiller

"Skal altid spille fløj og må ikke spille back for min træner."

U13-spiller

"Man bliver - som fløjspiller - ofte bare en brik. Ubetydelig."

U15-spiller

"Jeg står på mål til dagligt, og jeg syntes ikke, der er nok opmærksomhed på målmændene. Jeg kan ikke huske, hvornår jeg sidst har fået målmandstræning, og det syntes jeg virkelig er for dårligt. Målmanden er lige så vigtig som alle de andre spillere."

U17-spiller

"Kedeligt kun at spille fløj - særligt når der ikke trænes denne plads særligt meget."

U17-spiller

"Som stregspiller kan man godt føle sig lidt ligemeget, fordi bagkæden kan være lidt egoistiske i ungdomsrækkerne."

U19-spiller

Førsteårs- versus andetårsspiller

"Vores hjælpetrænere er megasøde, og det er sjovt at spille med de børn, der er ældre end mig. Jeg kan kede mig, når det kun er de bedste ældste, der får opmærksomhed."

U9/U10-spiller

"Vi er rigtig mange på mit hold. Der er 35, og det bliver tit lidt for vildt. De store 2.-årspillere spiller ikke til os fra 1. årgang. Jeg bliver tit ked af det, når jeg er til træning."

U11-spiller

"Der er nogle gange, hvor der er dem, der er 2.-års, der ikke vil spille lige så meget til dig (1.-års), som hun vil til en anden 2.-års."

U13-spiller

"Det er vigtigt, at der er 2 årgange sammen, så man lærer nogle flere at kende end kun sin egen årgang."

U13-spiller

"Det har været svært at rykke til U15. Syntes ikke, jeg får kredit for det, jeg kunne på U13."

U15-spiller

For lidt spilletid i kamp som 1.-års og spiller ikke den plads, som jeg er vant til. Er bagspiller, men placeres på fløjen.

U15-spiller

"Er 1.-års spiller i år, og det er hårdt. Spiller i en klub, hvor der kommer mange gode spillere udefra pga. efterskole, og det gør, at man nemt bliver glemt i mængden på trods af, at man har været i klubben i mange år."

U15-spiller

